

Středoškolská odborná činnost 2005/2006

Obor 17-filozofie, politologie a ostatní humanitní a společenskovední obory

Atentát na Johna Fitzgeralda Kennedyho ve zprávě Warrenovy komise

Autor:

Tereza Čížková

Gymnázium Boženy Němcové

Pospíšilova 324

50003, Hradec Králové, 3.ročník

Konzultant práce:

Mgr. Ivo Kout

(Gymnázium Boženy Němcové,

Hradec Králové)

Zadavatel práce:

Hradec Králové, 2006

Královéhradecký kraj

Prohlašuji tímto, že jsem soutěžní práci vypracovala samostatně pod vedením Mgr. Ivo Kouta a uvedla jsem v seznamu literatury veškerou použitou literaturu a další informační zdroje včetně internetu.

V Hradci Králové dne

vlastnoruční podpis autorky

Obsah

strana

Úvod	
1	Shrnutí událostí.....1
2	Střelba na Dealey Plaza
2.1	Směr střelby.....5
2.2	Tři střely.....7
2.3	Puška Mannlicher-Carcano.....14
3	Oswaldova činnost 22.11.1963
3.1	Oswald před atentátem.....17
3.2	Popis vraha.....18
3.3	Po atentátu.....20
3.4	Vražda policisty Tippita.....22
4	Jack Ruby
4.1	Nezdařený převoz.....25
4.2	Rubyho kontakty.....29
4.3	Ruby 22.11.1963.....33
5	Závěr.....35
6	Citace
7	Seznam použité literatury
8	Obrazová příloha

Úvod

„Zavraždění Johna Fitzgeralda Kennedyho 22.listopadu 1963 byl krutý a šokující akt násilí zaměřeném proti člověku, rodině, národu a celému lidstvu. Mladý a energický vůdce, před nímž se rozprostíraly jeho roky veřejného a soukromého života, byl obětí čtvrté vraždy prezidenta Spojených států v historii této země oddané pojmům jako smysluplné argumenty a mírová politická změna. Tato komise byla vytvořena 29.listopadu 1963, aby zaručila právo lidu na úplné a pravdivé informace týkající se těchto událostí. Tato zpráva se snaží o plnění práva a odhalení této tragédie ve světle příčin a směřodatné poctivosti. Byla připravována s hlubokým vědomím odpovědnosti komise poskytnout Američanům objektivní zprávu o okolnostech vztahujícím se k vraždě.“¹

Těmito slovy začíná zpráva Warrenovy komise (obr.č.1) sestavené na základě výnosu prezidenta Johnsona přesně týden po tragické smrti prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho (obr.č.2) a složení přísahy nového prezidenta Spojených států. Komise složená z významných osobností amerického veřejného života měla za úkol podat zprávu založenou na důkladném vyšetření atentátu v Dallasu, odpovědět tak na spekulace rychle se šířící již pár hodin po atentátu a označit vraha či vrahy na základě důkazů a svědectví zjištěných během její činnosti .

Předsedou této komise se na přání Lyndona Johnsona stal předseda Nejvyššího soudu soudce Earl Warren. Nejprve však tuto roli odmítal - podle něj nebylo vhodné, aby člen jedné větve státní moci byl zaměstnáván jinou. Dalšími členy komise byli senátoři John Cooper a Richard Russell, členové Sněmovny reprezentantů Hale Boggs a Gerald Ford, poradce několika pre-

zidentů John McCloy a bývalý ředitel CIA Allen Dulles. Tyto muže vybral sám prezident Johnson, i když například jmenování Allena Dullese, kterého z funkce ředitele Ústřední zpravodajské agentury uvolnil sám Kennedy po neúspěchu v Zátocě sviní, na kterém nesla nemalou zodpovědnost právě Dullesova CIA, je do jisté míry diskutabilní. Při komisi pracoval také tým odborníků vedený hlavním poradcem komise J.Lee Rankinem.

Necelý rok po jejím ustanovení, 24.září 1964, převzal prezident Johnson z rukou předsedy Warrena dvaceti šesti svazkovou závěrečnou zprávu.

Tato zpráva nebyla nikdy přeložena do češtiny a žádný český autor se atentátem na prezidenta Kennedyho nezabýval. Pouze newyorskému dopisovateli Českého rozhlasu Karlu Kynclovi poskytl v roce 1963 rozhovor právník Mark Lane zabývající se tímto případem. Lane je autor knihy kritizující vyšetřování atentátu, další literatura vztahující se k tématu se zabývá převážně konspiračními teoriemi. Hlavním důvodem ke vzniku této práce byla skutečnost, že právě díky náročné četbě anglicky psané Warrenovy zprávy nemají lidé možnost zjistit její obsah a objektivně tak posoudit výsledky vyšetřování. Proto se zaměřuji na některé části zprávy a snažím se upozornit na nedostatky, které obsahují.

1 Shrnutí události

Událost, která později zapříčinila vznik Warrenovy komise, byl atentát na Johna Fitzgeralda Kennedyho, 35. prezidenta Spojených států, spáchaný v texaském Dallasu v pátek 22. listopadu 1963. Prezident byl na cestě po americkém Jihu v rámci blížících se voleb do Kongresu a zároveň měla návštěva zlepšit pověst Kennedyho, která byla ovlivněna jemu nepříznivým působením krajně pravicových organizací (obr.č.3). Do Dallasu přiletělo prezidentské letadlo z blízkého Fort Worthu v 11:40 středoaamerického času² a prezident se vydal na zhruba třičtvrtěhodinovou projížďku centrem města, kde měl poobědvat v Obchodním centru s významnými občany Dallasu. Vzhledem k na listopad mimořádnému slunečnému počasí a očekávání až půlmilionového davu lemujícího trasu se Kennedy rozhodl pro jízdu v otevřeném automobilu, jehož dalšími pasažéry byla jeho žena, texaský guvernér Conally s manželkou a dva agenti Tajné služby sedící na předních sedadlech (obr.č.4). Se zhruba desetiminutovým zpožděním způsobeným zastavením během trasy dorazila dlouhá kolona na Dealey Plaza (obr.č.5), kde byly vozy nuceny výrazně zpomalit v důsledku ostré zatáčky z Houston Street na Elm Street (obr.č.6). Do cíle, Obchodního centra, zbývalo zhruba pět minut jízdy, když byla přesně ve 12:30 vypálena první střela. Auto s prezidentem jelo ještě pár sekund rychlostí nepřesahující 20 kilometrů za hodinu³, během těchto okamžiků ho zasypalo několik kulek. Ty způsobily vážné zranění guvernéra Conallyho a smrtelné zranění prezidenta Kennedyho. V momentě, když už byl Kennedy zasažen fatální kulkou a agent Tajné služby naskakoval na zadní nárazník vozu, prezidentská limuzína prudce vyrazila směrem do Parklandské nemocnice. Tam byl již uveden do pohotovosti tým lékařů a když v 12:35 dorazil modrý Lincoln

ke vchodu, prezident slabě křečovitě dýchal a jeho srdce nepravidelně tlouklo⁴. I přes snahu lékařů především díky rozsáhlé ráně na hlavě neslučitelné se životem prezident svým zraněním podlehl a byl ve 13:00 prohlášen za mrtvého⁵. Poté Air Force One s ostatky prezidenta na palubě, kde spěšně dvě hodiny po atentátu složil prezidentskou přísahu viceprezident Johnson, odlétlo do Washingtonu. Tam proběhla téhož dne během noci v námořní nemocnici v Bethesdě pitva a 25.listopadu smuteční průvod vycházející z Bílého domu doprovodil rakev s prezidentem do katedrály Sv.Matěje, odkud pokračoval v automobilech na Arlingtonský národní hřbitov, kde byl John Kennedy pohřben.

Během těchto třech dní uplynulých od atentátu se v Dallasu odehrálo vše od zadržení podezřelého z vraždy až po jeho smrt v budově místní policie. Podezřelý Lee Harvey Oswald (obr.č.7), zaměstnanec Texaského skladu učebnic (obr.č.8) nacházejícím se na rohu Elm Street a Houston Street, byl zadržen ve 13:50 v texaském kině. Nejprve byl obviněn z vraždy policisty J.D. Tippita, která se stala 22.11. po jedné hodině, druhého dne ráno také z vraždy prezidenta Kennedyho. Obě obvinění popíral, jak před policisty, tak před novináři na tiskové konferenci v budově policie. Na 10:00 v neděli 24.listopadu byl plánován převoz Oswalda z městské věznice do nedaleké okresní věznice. Když se zpožděním v 11:21 přivedla eskorta podezřelého (obr.č.9), v garážích se tísnilo více jak padesát novinářů a z místa, kde mělo stát připravené neoznačené auto, náhle vyběhl muž a vypálil kulku do Oswaldova břicha (obr.č.10). Tento muž se jmenoval Jack Ruby (obr.č.11) a dobře mířenou ranou zabil údajného prezidentova vraha. Jak sám později vypověděl, chtěl ušetřit vdovu po prezidentovi Jacqueline Kennedyovou setkání s vrahem man-

žela při procesu, kterého by se musela zúčastnit. Oswald byl s vnitřním krvácením způsobeném kulkou, která prošla břišní dutinou a roztrhla břišní tepnu, slezinu, slinivku, játra a pravou ledvinu, přenesen zpět do vězeňské místnosti, kde poskytnuté umělé dýchání a masáž srdce jen zhoršilo jeho stav a po převozu do Parklanské nemocnice lékaři konstatovali smrt.

Tato vražda v přímém přenosu zvedla vlnu otázek týkajících motivu zavraždění prezidenta. Mnozí začali spekulovat, že Lee Harvey Oswald byl součástí většího spiknutí a jeho likvidace měla jen zamezit prozrazení dalších vrahů či lidí s vraždou spojených. Jack Ruby, vlastním jménem Jacob Rubenstein, majitel nočních klubů Carousel a Vegas, který byl znám pro svoje styky jak s podsvětím, tak s místní policií, měl zabít Oswalda v návalu lítosti nad smrtí Johna Kennedyho, tedy vlastně bez hlubšího motivu. Mezi nejvážnější obvinění patřili narážky na Oswalda jako zastánce marxismu a na jeho vřelý vztah ke Kubě a k Sovětskému svazu, kde dva a půl roku pobýval. V případě, že by v pozadí atentátu skutečně stály tyto země, mohlo by dojít až k válečnému konfliktu. Toho se obával hlavně prezident Johnson, který vyjádřil znepokojení nad možným propojením Oswalda s některou z komunistických zemí a nutnosti odvety. Proto také trval na co nejrychlejším vzniku vyšetřovací komise, která by toto podezření vyvrátila.

V dopise z 25.11. náměstka ministra spravedlnosti Katzenbacha adresovaném prezidentovu asistentovi Moyersovi je vyjádřeno doporučení, že „veřejnost musí být přesvědčena, že vrahem je Oswald, že neměl komplice, kteří jsou stále ještě na svobodě a že důkazy jsou takové, že by byl u soudu usvědčen“, dále je v dopise vyjádřena obava nad možným komunistických spiknutím stojícím za atentátem a proto by „měly být vyloučeny spekulace o Oswaldově motivu. Musíme mít určitou zá-

kladnu k tomu, abychom vyvrátili názor, že šlo o komunistické spiknutí anebo (jak píše tisk za železnou oponou) o spiknutí pravicových sil, které obviňují komunisty.“⁶ Rady poskytnuté Katzenbachem jako by komise vyslyšela, neboť ve své zprávě opravdu vyvrátila možnost komunistického či pravicového spiknutí. Lee Harvey Oswald se chtěl jakýmkoli činem zapsat do dějin a v důsledku této touhy zastřelil z šestého patra Texaského skladu učebnic prezidenta Kennedyho bez cizího přispění. K tomuto závěru došla komise na základě několika bodů usvědčujících Oswalda z vraždy. Mezi ně patří:

- puška nalezená v šestém patře Texaského skladu učebnic patřící Oswaldovi, kterou byl spáchán atentát
- fakt, že Oswald donesl pušku do budovy ráno před vraždou
- byl v okně v době atentátu, z kterého se střílelo
- zabil policistu Tippita při pokusu o útěk
- odporoval zatčení pomocí nabitě pistole
- lhal policistům po zatčení
- pokusil se v dubnu 1963 zabít generála Edwina Walkera
- byl schopen spáchat atentát.⁷

To jsou shrnuté argumenty proti Oswaldovi, na jejichž podkladě komise učinila závěr, že Lee Harvey Oswald byl vrah prezidenta Kennedyho.

Avšak důkazy, které Warrenova komise předložila veřejnosti a které ji měly přesvědčit o správnosti výsledku vyšetřování jedné z nejvýznamnějších událostí druhé poloviny dvacátého století, obsahují mnoho sporných míst a zdá se, že jediným cílem bylo skutečně usvědčit Oswalda jako osamoceného vraha. Důkazy svědčící naopak pro Oswalda nebyly brány tak vážně jako ty proti němu, události, které odporují oficiální verzi průběhu atentátu a událostem následujícím těsně po něm jsou taktéž zmíněny pouze okrajově či vůbec. Svědci, kteří se

rozchází s oficiální verzí, nemají takový prostor pro svou výpověď či je jejich důvěryhodnost zpochybněna, nebo dokonce nejsou komisí vůbec vyslechnuti. Toto je důvod zabývat se zprávou Warrenovy komise důkladněji a nespokojit se jen s větou v mnoha encyklopediích, že pravděpodobným vrahem Johna Fitzgeralda Kennedyho je podle závěru komise Lee Harvey Oswald.

2 Střelba na Dealey Plaza

2.1 SMĚR STŘELBY

V Dallasu bylo na Dealey Plaza, náměstí trojúhelníkového tvaru protknutém třemi silnicemi, které se vzájemně spojují pod železničním podjezdem, během pár sekund vypáleno několik střel. Po střelbě nastal zmatek, lidé se snažili dostihnout střelce, někteří proto běželi k plotu na travnatém návrší, někteří k budově skladu učebnic. Tato budova zůstala nezapečetěna ještě několik minut po střelbě, zaměstnanci volně procházeli dovnitř a ven, zato na travnatém návrší se pohybovali muži s průkazy Tajné služby, kteří do prostoru za plotem nepouštěli žádné osoby.

Policista Baker, jedoucí na motocyklu na konci kolony, po střelbě běžel ke skladu učebnic, jelikož se mu tato budova jevila jako místo, odkud se střílelo. Na postavu v okně šestého patra upozornil policistu svědek Howard Brennan. Podle jeho popisu měl být vydán oficiální policejní popis pachatele v 12:45. Svědek Amos Euins viděl pušku v okně pátého patra, záměnu šestého patra za páté přiznal policista hovořící s Euinsem jako důsledek svého špatného odpočtu pater. Novinář

jedoucí v koloně viděl pušku v okně nad oknem, ve kterém se nacházeli tři černošští zaměstnanci (ti byli v pátém patře a sledovali kolonu). Tito tři muži později před komisí vypověděli, že první střelu zaregistrovali jako ránu od výfuku, druhou a třetí, které následovaly těsně po sobě, slyšeli vypálit z okna nad nimi a slyšeli také dopadat prázdné nábojnice na podlahu a nabíjení pušky.

S.M.Holland, jeden z mužů stojících na přejezdu, vypověděl, že viděl obláček dýmu u plotu na travnatém návrší a slyšel celkem čtyři výstřely. Lee Bowers, nacházející se na věži u parkoviště sousedící s plotem na návrší, viděl během dvaceti minut před atentátem přijet na parkoviště tři auta, která vždy obkroužila parkoviště a odjela. Během střelby viděl záblesky u plotu a slyšel celkem tři výstřely.

Výpovědi těchto osob jsou zmiňovány ve zprávě komise a i přes svědectví poukazující na možnost střelby z jiného místa, než byl Texaský sklad učebnic, komise nenašla „žádný věrohodný důkaz, že by byla nějaká střela vypálena z jiného místa [než je Texaský sklad učebnic].“⁸ Jenže téměř dvě třetiny svědků vypověděly, že střelba vycházela z místa jiného, než je budova skladu. Z devadesáti, kterým byla otázka na místo, odkud se střílelo, položena, odpovědělo celkem padesát osm, že od travnatého návrší blízko podjezdu⁹. Kromě Hollanda je dalších dvanáct železničářů na nadjezdu přesvědčeno, že kulky byly vypáleny zpoza plotu, šest z nich zahlédlo kouř¹⁰. Policista Weitzman našel část prezidentovy lebky v místech vlevo vzadu od místa, kde se nacházel automobil, když byl Kennedy zasažen do hlavy. To odpovídá střelbě zprava a zepředu. Policista Hargis, jedoucí u levého zadního nárazníku prezidentské limuzíny, byl zasažen kusy mozkové tkáně a krve, sám pak běžel k travnatému návrší. Voják Gordon Arnold slyšel, jak mu

kulka prosvištěla těsně kolem ucha ve směru od travnatého návrší. Jesse Price viděl muže utíkajícího od plotu k autům stojícím u silnice. Na svah se rozběhli i policisté, jeden z nich Smith cítil za plotem střelný prach. Střelný prach cítil i senátor Yarborough, když jeho vůz (v koloně druhý za prezidentovým) projížděl okolo návrší. Jean Hillová viděla kouř u plotu a po střelbě se tam rozběhla. Jak policista Smith, tak Jean Hillová viděli muže s průkazem Tajné služby, který podle Smithe vypadal spíše jako automechanik. Agenti Tajné služby se na fotografiích taktéž dívají směrem doprava a dopředu, místa, odkud podle Warrenovy komise nepadl ani jeden výstřel. Samotný šéf dallaské policie Jesse Curry vydal ihned po střelbě rozkaz, aby byl poslán nějaký člověk na trojitý přejezd a podíval se, co se nahoře děje.

Faktem zůstává, že určení místa střelby či počtu vypálených střel je individuální záležitost každého svědka a vytríbenosti jeho smyslů. Avšak velká shodnost ve svědectvích ohledně travnatého návrší měla vyšetřování komise navést také na možnost střelce v blízkosti plotu, zatímco její práce se spíše soustředila na snahu tuto variantu vyvrátit. To je patrné v Dodatku č.12 zabývající se spekulacemi kolem atentátu. Zde komise uvádí, že všechny důkazy svědčí o tom, že zranění prezidenta a guvernéra způsobily střely vypálené zezadu a komise neví o svědcích střelby ze železničního přejezdu. O travnatém návrší jako možného místa původu střel se zde nehovoří.

2.2 TŘI STŘELY

S konečným rozhodnutím, že kulky byly vypáleny pouze z Texaského skladu učebnic a to jedním člověkem Lee Harvey

Oswaldem úzce souvisí otázka, zda jedna zbraň byla schopna způsobit všechna zranění prezidenta Kennedyho a guvernéra Connallyho. Kennedy byl zraněn na krku v dolní třetině krku pod ohryzkem (obr.č.12 a 13), na zádech 14 centimetrů pod pravým uchem vpravo od páteře (obr.č.14) a na hlavě (masivní zlomenina lebeční kosti na pravé straně hlavy) (obr.č.15). Connally utrpěl průstřel hrudníku, kde kulka zlomila páteřní žebro, vyšla pod pravou bradavkou, prolétla pravým zápěstím a uvízla v Connallyho levém stehně. Komise po zjištění, že byl ještě zasažen James Tague, muž stojící u podjezdu, kterého na obličej poranil úlomek obrubníku zasaženého kulkou, stanovila konečný počet vypálených střel na tři¹¹. K závěru přispěl také nálezní tří prázdných nábojnic v šestém patře skladu, které byly vystřeleny z pušky schované v rohu místnosti. Dále se našla kulka (obr.č.16) na nosítkách, na kterých ležel v Parklandské nemocnici guvernér Connally a která byla pro počet zranění a dráhu, kterou absolvovala, později nazvána „magickou“.

Ze tří kulek měly tedy dvě zasáhnout posádku Lincolnu a jedna minout cíl a skončit v obrubníku u podjezdu. Jedna kulka měla zasáhnout Kennedyho do zad, projít tělem a vyletět přední stranou krku, pokračovat do zad Connallyho a způsobit mu další výše uvedená zranění. Tato kulka byla nalezena zřízencem v Parklandské nemocnici na zemi poté, co vypadla zpod matrace na nosítkách. Komise se nejprve domnívala, že šlo o nosítku, na kterých ležel Kennedy a kulka vypadla z jeho zad během oživovacích pokusů. Sám zřízenec tvrdil, že kulka vypadla z nosítka, na kterých nebyl ani Connally, ani Kennedy a že těsně předtím kolem prošel muž nepatřící k personálu. Nakonec určila komise jako původ této kulky Connallyho stehno a přiřkla jí sedm zranění Kennedyho a Connallyho.

Avšak proti této teorii, „teorii magické kulky“ (obr.č.17), svědčí hned několik závažných a komisi opomenutých faktů. Prvním je typ zranění Kennedyho vpředu na krku. Podle ošetřujících lékařů v Parklandské nemocnici totiž rána na krku měla všechny hlavní znaky rány vstupní, nikoli výstupní, na čemž je teorie založená. Rána měla být malá, pravidelného tvaru bez roztrhaných okrajů jako to bývá u rány výstupní. Kulka s sebou nese kusy tkáně a proto rána výstupní bývá větší s nepravidelnými okraji, opakem je čistá rána způsobená vstupem kulky. Na tomto popisu se shodují všichni lékaři zúčastnění ošetření. Vzhledem k nutnosti provést tracheotomii však doktoři využili tuto ránu a řez vedli právě skrz ni. Proto na následné pitvě nešel určit typ rány a patolog byl dokonce přesvědčen, že se jedná pouze o tracheotomii, nikoli její kombinaci se střelným zraněním. Lékaři Parklandské nemocnice popsali ránu jako vstupní i na tiskové konferenci uspořádané 22.11. Domnívali se, že kulka uvízla v hrudníku a způsobila podlitinu v horní části pravé plíce.

Sama komise zprvu uvažovala o možnosti, že první rána byla vypálena ještě v době, kdy se vůz nacházel na Houston Street a blížil v přímém směru k budově skladu, a způsobila Kennedymu zranění na krku. Tuto verzi popřely záběry z amatérského Zapruderova filmu, na kterých Kennedy mává přihlížejícím (obr.č.18) a nachází se už za zatačkou na Elm Street. Protože se od této zatačky vůz od skladu vzdaloval a nikde na záběrech není patrné, že by se Kennedy natočil tak dozadu, aby mohl být zasažen zepředu do krku, musela být rána výstupní. Jinak by na náměstí musel být druhý střelec a takovou variantu Warrenova komise vyloučila.

Zapruderův film však poukázal na další fakt, a to velmi opožděnou reakci guvernéra na jeho zranění. Podle záběrů,

kterých je 18,8 za sekundu a lze tedy spočítat dobu mezi jednotlivými snímky, guvernér zareaguje nejdříve po dvou sekundách. Kameramanovi se na filmu na chvíli ztratí limuzína za tabulí u silnice a v momentě, kdy se opět objeví, zvedá právě Kennedy ruce ke krku (obr.č.19). Conally se zatím otáčí na něj (obr.č.20) a teprve po chvíli se začne hroutit a spadne do klína své ženě. Toto časové prodlení komise vysvětluje opožděnou reakcí Conallyho. Ten je však přesvědčen, že ho nezasáhla tatáž střela jako Kennedyho, jelikož ucítil ostrou bolest v zádech v momentě, kdy se otáčel zpět do směru jízdy poté, co se podíval dozadu. Kennedyho však nezahlédl, zato paní Conallyová ano. Ta tvrdí, že poté, co uviděla prezidenta „s prázdným výrazem ve tváři jak se drží za hrdlo“¹², slyšela druhý výstřel, jenž zasáhl jejího manžela.

I přes svědectví dvou osob jedoucích přímo ve vozidle komise uznala jako jedinou variantu „teorii magické kulky“. Kdyby však připustila, že dvě zranění prezidenta a pět guvernéra způsobilo více než jedna kulka, musel by se zvýšit počet střelců, neboť nebylo v možnostech jak střelné zbraně, tak střelce vypálit více jak tři rány v časovém rozmezí menším než 8 sekund¹³. Mnoho svědků tvrdí, a Zapruderův film to ostatně potvrzuje, že reakce Conallyho na zranění způsobené údajně „magickou kulkou“ a Kennedyho prudký pohyb dozadu způsobený zásahem do hlavy, proběhly jen velmi krátce po sobě. Kdyby byl Conally zasažen jinou střelou, než tou, která způsobila Kennedyho zranění na krku, jeden střelec by s ručně nabíjenou puškou nestihl takto rychle za sebou vypálit. Pak by se zkrátila doba, za kterou by musel celkem třikrát vystřelit, z osmi na něco málo přes pět sekund. Při následných zkouškách prováděných komisí byl pouze jeden ze tří expertů na střelbu schopen vypálit v tomto časovém limitu.

Během Oswaldovy vojenské služby měl při bodované střelbě jednou dosáhnout průměrného výsledku a podruhé jen o bod překročit nutný limit pro složení zkoušky ze střelby. Při střelbě během vojenské služby se střílelo na nepohyblivý terč, zato Oswald v Dallasu musel nejen mířit na stále se vzdalující automobil, ale dokonce prvně měl zasáhnout Kennedyho v momentě, kdy se auto vynořilo zpod stromu zastiňujícím Oswaldův výhled.

Komise také nevyřešila, která ze tří střel minula cíl. Kdyby to byla první střela, vystřelil by Oswald v momentě, kdy díky stromům neviděl na automobil. Druhá střela mimo by zase znamenala zkrácení celkové doby střelby z osmi na pět sekund. A třetí kulka by pak neměla svůj cíl, neboť se Kennedy po zásahu do hlavy zhroutil na sedadlo. Na Zapruderově filmu je vidět, jak se ještě před prvním zásahem Kennedy a Conally ve stejném momentě podívají doprava, možná právě díky ráně, kterou zaslechli

Smrtelné zranění Johna Kennedyho měla způsobit kulka, která pronikla malou ranou vzadu vpravo (obr.č.21) na hlavě a při výstupu zanechala velké zranění v pravé přední části jeho hlavy (obr.č.22). Tomuto popisu odpovídá i část pitevních snímků, které byly později zveřejněny, a závěry lékařů provádějících pitvu. V rozporu jsou lékaři z Parklandské nemocnice, kteří si naopak vybavují rozsáhlé krvácející zranění v zadní části hlavy (obr.č.23) a nepamatují se na komisi popisovaný malý otvor po vstupu kulky. Například doktor Clark řekl, že „vyšetřoval ránu na zadní části prezidentovy hlavy. Byla to velká zející rána v pravé zadní části, se zničenou a obnaženou mozkovou a mozečkovou tkání.“¹⁴ V podobném smyslu se vyjádřil i doktor McClelland, který si všiml, že „pravá zadní část lebky byla velmi zničena“¹⁵ a že zlomenina týlní

kosti způsobila „otevření lebeční kosti takovým způsobem, že bylo možné skutečně nahlédnout do lebeční dutiny a vidět, že nejméně třetina zadní části mozkové tkáně a část mozečkové tkáně byla roztrhána.“¹⁶ Doktor Perry řekl Warrenově komisi, že viděl velkou ránu v pravé týlně-temenní oblasti. Stejnou lokaci velké rány na hlavě potvrdilo také dalších pět lékařů a sesterský personál z Dallasu, Clinton Hill, agent Tajné služby, který naskočil zezadu na prezidentské auto, a Jacqueline Kennedyová. Hill si pamatuje na chybějící zadní část prezidentovy hlavy, paní Kennedyová zas na fakt, že svírala zezadu manželovu hlavu „aby to všechno drželo pohromadě.“¹⁷

Tato tvrzení jsou v rozporu se závěry komise. Zatímco ta z charakteru zranění vyvozuje, že se střílelo z místa vzadu nahoře, zranění popsané lékaři z Dallasu by odpovídalo střelbě zepředu. Při pitvě však nebyl pitván mozek, tedy nebyla ani stanovena dráha kulky, podobně jako u dalších dvou zraněných. Patolog měl přitom například malíčkem zjistit konec rány na zádech, což by znamenalo, že kulka uvízla v těle a vypadla. Komise také nikdy neviděla jak pitevní, tak rentgenové snímky zemřelého prezidenta. Na pitevních fotografiích je podle dallaských lékařů, kterým k nim byl v osmdesátých letech umožněn přístup, patrné zranění vzadu na hlavě. Na rentgenových snímcích lze pozorovat i kus uraženého očního oblouku (obr.č.24), což neodpovídá komisi popisovaným zraněním. Ta vyhodnotila pouze na základě nákresů, i když byl dostupný mnohem průkaznější materiál v podobě fotografií. Avšak snímky hrudníku, pořízené po jeho otevření, se ztratily, stejně jako prezidentův mozek. Není tedy dnes možné zjistit dráhu střely, která zasáhla hlavu, či určit, zda zranění na zádech a krku mohla způsobit jedna kulka, což je nutné pro potvrzení závěrů komise.

Velký úlomek kosti pocházející z prezidentovy lebky (obr.č.25) byl nalezen vlevo vzadu od automobilu. Později bylo zjištěno, že tento úlomek je součástí týlní kosti. Tato chybějící kost by vysvětlovala masivní zlomeninu v místech, jak ji popisují dallasští lékaři. V pitevním záznamech je konstatováno, že byla provedena tracheotomie a chirurgický zákrok v oblasti hlavy. Lékaři z Dallasu popírají, že by provedli jiný zákrok, než tracheotomii. Jediné vysvětlení se naskýtá po zvážení faktu, že zřízenci z Parklandu uložili prezidentovy ostatky do jiné rakve, než v které dorazily do Bethesdy zadním vchodem. Těžká ozdobná rakev doprovázená prezidentovou ženou a bratrem byla přivezena do Bethesdy později, než prezidentovo tělo v kovové rakvi. Existuje tedy podezření, že během cesty z Dallasu do Washingtonu byl proveden zákrok na hlavě a zranění, které viděli patologové tak nemuselo být shodné s původním.

Co se týče směru, ze kterého se střílelo, může i zde posloužit Zapruderův film. Na něm je vidět Kennedyho prudký pohyb dozadu po zásahu do hlavy (obr.č.26). Tento pohyb by odpovídal zásahu zepředu, jelikož hlava a tělo by se pohybovaly ve směru letící kulky. Při zvětšení snímku ze Zapruderova filmu je vidět nadzvedávající se zadní část hlavy, stejně jako na amatérském Nixově filmu (obr.č.27). To skutečně odpovídá tomu, že kulka přišla z místa před Kennedym.

Lee Harvey Oswald by nejen musel být velmi dobrým střelcem, ale mít i určitou dávku štěstí, aby zasáhl Kennedyho a Conallyho způsobem, který popisuje komise. Jelikož se našla jediná kulka, nelze prokázat, že například prezidentovo zranění na hlavě způsobil právě Oswald. Kulka, která se našla a která podle komise měla vypadnout ze stehna Conallyho, ztratila ze své celkové hmotnosti pouhých 0,12 gramu¹⁸. Lékaři

tvrdí, že úlomky kulky nalezené v Conallyho zápěstí mají hmotnost 0,18 gramu¹⁹, tudíž je technicky nemožné, aby tyto úlomky zanechala nalezená kulka. Bylo také vypáleno několik kulek na srovnání a všechny měly zploštělou špičku, značně se tedy lišily od kulky nalezené na nosítkách. Nikdy však nebylo komisí nařízeno vystřelit na zkoušku skrz stejný počet překážek, jaké musela prorazit tato kulka. Není tedy nijak dokázáno, že jedna kulka byla schopna tuto dráhu proletět, s ještě tak malým poškozením.

Později byla objevena nahrávka z policejní vysílačky, která zůstala omylem zapnutá při jízdě kolony. Tato nahrávka zachycuje střelbu na Dealey Plaza a proto zvukoví experti provedli srovnávací testy přímo na náměstí. Vypálili několik střel z Texaského skladu učebnic, ale také z travnatého návrší (obr.č.28 a 29). Po porovnání nahrávky této zkoušky a policejního záznamu zjistili, že minimálně jedna střela vyšla z místa u železničního nadjezdu, tři pak ze směru skladu učebnic. Připustili možnost, že všechny tři nepocházely ze skladu, ale z místa nižšího, než bylo okno v šestém patře, což by mohla být například sousední budova Dal-Texu (obr.č.5).

2.3 PUŠKA MANNLICHER-CARCANO

Puška, ze které byly podle Warrenovy komise vypáleny tři kulky, byla zprvu identifikována jako německý Mauser ráže 7.65 mm. Chybu v určení vražedné zbraně komise připisuje policistovi, který si zbraň zběžně prohlédl. On však podrobně popsal i hledí a řemen, stejně ji určili i další dva policisté. Puška, později identifikována jako italská karabina Mannlicher-Carcano ráže 6.5 mm s ručním nabíjením, měla mít

v době nálezu neseřiditelné hledí. Znamená to, že z ní prakticky nešlo střílet, protože teleskopickým hledím střelec viděl něco jiného, než kam ve skutečnosti puška mířila.

Člověk, který střílí z pušky a je pravák jako Lee Harvey Oswald, má zbytky dusičnanů uvolněných při střelbě na pravé ruce a pravé tváři. Po Oswaldově zadržení byly zkoušky na přítomnost těchto látek provedeny a odhalily zbytky dusičnanů na obou Oswaldových rukách, na tváři však byl výsledek negativní. Značilo by to spíše na užití pistole, při kterém prášek ulpí na rukách, při střelbě z pušky by měl mít střelec zbytky látky také na tváři. Tyto látky se uvolňují nejen při střelbě, ale i například z barviv či laků. V době atentátu se v šestém patře měnila podlaha a tyto látky mohly ulpět na rukách osob, které s ní přišly do styku. Proto nelze vyloučit, že stopy po dusičnanech se objevily na Oswaldových rukách právě tímto způsobem. Nenalezení stop těchto látek na tváři naznačuje, že v den atentátu Oswald z pušky nestřílel.

Na pušce Mannlicher-Carcano nebyly zpočátku nalezeny žádné otisky. Později se objevil otisk dlaně pod dřevěným držadlem na místě dostupném pouze po rozebrání pušky. To však potvrzuje, že Oswald pušku vlastnil, nikoli že z ní střílel.

Warrenova komise dokazuje, že Oswald donesl pušku ráno do budovy, svědectvím jeho kolegy Frazierera. Ten však pouze vypověděl, že Oswaldova vozil autem a měl u sebe papírový balíček. Frazier však tvrdil, že měl jen kolem 70-ti centimetrů, zato složená puška má minimálně 88 centimetrů²⁰. Stejnou velikost balíčku potvrdila i Frazierova sestra a fakt, že prostor v automobilu, kde měl být balíček uložen, měl taktéž nanejvýš 70 centimetrů. Oswald měl tento balíček nést jedním koncem pod ramenem a jedním v dlani, což bylo možné tehdy, kdyby měl skutečně kolem 70-ti centimetrů. Frazier tak slouží

komisi jako svědek potvrzující donesení zbraně do skladu, ale podle ní se mýlí v určení délky onoho balíčku.

Dalším důkazem, že puška patří Oswaldovi, jsou dvě fotografie, které měla pořídit jeho žena Marina. Na nich je stojící Oswald v jedné ruce s puškou s teleskopem, v druhé s výtiskem novin a s revolverem za pasem (obr.č.30). I přesto, že ho měla fotografovat Marina, poté svědčila, že nevěděla o tom, že by její muž vlastnil revolver. Podle odborníků je možné, že puška na fotce je Mannlicher-Carcano díky podobnosti v hlavních znacích. Sám Oswald popřel, že by se takto kdy nechal fotografovat a o fotce se vyjádřil jako o padělku. Tvrdil, že byla jeho hlava přidělána k cizímu tělu. Podle odborníků komise je fotka pravá. Zvláštní na fotografii je, že tělo vrhá jiný stín než nos. Komise tedy nechala zhotovit sérii fotografií za stejných světelných podmínek, které měly být v době focení. Na výsledných snímcích pak chybí hlava, nelze tedy potvrdit ani vyvrátit, zda stín odpovídal tomu na fotce s Oswaldem. Oswald má na fotce výrazně hranatější bradu než ve skutečnosti, možnost, že fotka byla zfalšována tedy nemůže být vyloučena.

Během prvních dvou týdnů v listopadu 1963 měl obchod v Irvingu, kde žila Oswaldova žena, přijmout objednávku na montáž teleskopického hledí na jméno Oswald. Do pušky měly být podle záznamů z obchodu vyvrtány tři díry a přimontováno a seřízeno teleskopické hledí. Jenže Oswaldova Mannlicher-Carcano měla přimontované hledí již při doručení a nebylo upevněno třemi otvory, ale dvěma. Oswald jinou pušku nevlastnil, komise proto pochybuje o správnosti zapsaného jména Oswald a o tom, že by tam nějakou pušku Lee Harvey Oswald donesl. Neřeší už však následnou otázku, a to kdo, když ne sám

Oswald, použil tři týdny před atentátem Oswaldovo jméno, aby si nechal k pušce připevnit teleskopické hledí.

3 Oswaldova činnost 22.11.1963

3.1 OSWALD PŘED ATENTÁTEM

Podle Warrenovy komise byl Lee Harvey Oswald naposledy viděn v 11:55 v šestém patře skladu²¹. Měl s ním mluvit jeden zaměstnanec skladu s tím, že se pak Oswald nepřidal ke kolegům, kteří šli dolu na oběd. Od té doby až do atentátu neměl být nikým spatřen.

Jeden ze zaměstnanců Bonnie Williams řekl, že se šel kolem dvanácté naobědvat do šestého patra. Měl tam zůstat asi do 12:15, možná 12:20, a během této doby nikoho neviděl²². Jiní dva zaměstnanci Harold Norman a James Jarman procházeli kolem čtvrt na jednu kolem jídelny a zahlédli tam sedět osobu. Sám Oswald tvrdil policistům, že obědval v prvním patře v jídelně a zahlédl dva zaměstnance, jejichž popis odpovídal právě Normanovi a Jarmanovi. Další, kdo viděl Oswalda v jídelně kolem 12:15, je sekretářka paní Arnoldová, která si šla do jídelny pro vodu²³.

Jelikož měla kolona zpoždění, projížděl prezident kolem Texaského skladu učebnic ve 12:30. Podle plánu trasy zveřejněném v novinách měla kolona jet po Dealey Plaza o deset minut dříve, ve 12:20²⁴. Oswald by se zřejmě stihl během necelých pěti minut přemístit nahoru, ale tam seděl Williams a podle něj nikdo nepřišel ani neodešel.

Několik svědků na Dealey Plaza vidělo před střelbou postavu v okně skladu učebnic. Jedním z nich je Arnold Rowland,

který ve 12:15 viděl muže s puškou v šestém patře²⁵, ale v okně na druhém konci budovy, než kde měl být Oswald. Rowland viděl v „Oswaldově“ okně nikoli Oswalda, ale staršího černocho, který se vykláněl ven. To bylo asi pět minut před půl jednou, potom už v okně neviděl nikoho. Tento černocho mohl dost dobře být Bonnie Williams, který obědval v šestém patře a podle svých slov sjel asi kolem 12:20 výtahem do pátého patra, kde se připojil ke svým dvěma kolegům, aby společně sledovali kolonu²⁵. Ti si poté všimli, že má Williams ve vlasech bílý prach. Komise usoudila, že se na jeho hlavu dostal z okenního rámu, když v okně přesně nad nimi Oswald střílel s puškou opřenu o okno. Není však možné, že prach napadal Williamsovi do vlasů, když se vykláněl z okna v šestém patře, či ho tam měl už předtím? To by pak vysvětlovalo zdání Rowlanda, že viděl „téměř plešatého nebo plešatého“²⁶ černocho v okně v šestém patře. Williams s bílým prachem ve vlasech se pak mohl zdát, jako by měl šedivé vlasy. Každopádně, pokud v okně, ze kterého se střílelo, viděl Rowland muže černé pleti, nemohl v tomto okně být Oswald. A pokud měla kolona míjet sklad v 12:20, je krajně nepravděpodobné, že by atentátník ještě o pět minut později nebyl na svém místě.

3.2 POPIS VRAHA

Hlavním svědkem Warrenovy komise, co se týká popisu střelce, je Howard Brennan. Viděl střelce před atentátem i během něj a po střelbě informoval o muži v okně policistu. Zpráva komise říká, že právě podle Brennanova popisu bylo vyhlášeno pátrání po osobě vzhledem podobné Oswaldovi.

Sám Brennan tvrdí, že muže popsal agentovi Tajné služby Sorrelsovi. Ten jel po střelbě do Parklandské nemocnice a vrátil se až kolem jedné hodiny. Oficiální policejní popis možné podoby střelce byl vydán v 12:45, není tedy jasné, komu Brennan popis muže z okna poskytl, neboť Sorrels byl v té době v Parklandské nemocnici²⁷.

Howard Brennan si všiml černochoů v pátém patře a muže bílé pleti v okně nad nimi v šestém patře. Zhruba šest až osm minut před střelbou měl muž v šestém patře několikrát vstát a z místa se vždy na okamžik vzdálit²⁸. Po prvním výstřelu uviděl tohoto muže, jak stojí, opírá se o levý okenní rám a zaměřuje poslední střelu. Kdyby však atentátník skutečně stál, musel by střílet přes zavřené okno, neboť to bylo otevřeno jen z části. Vzhledem k tomu, že Brennan viděl muže sedět i stát před střelbou, měl by být schopen rozpoznat rozdíl mezi polohou vestoje a vsedě. Proto je zvláštní, že se v jeho popisu vyskytuje i výška onoho muže, kterou však může člověk těžko určit, pokud pozoruje někoho v budově pět pater vysoko. A jestliže si Brennan myslel, že tento člověk stojí a on přitom musel prokazatelně klečet, pak je určená výška značně zkreslená.

Pochybnosti, zda Brennan mohl určit výšku muže, si komise nepřipouštěla, neboť začátek pátrání po Oswaldovi vysvětluje právě jeho svědectvím. Podezřelý byl svědkem popsán jako „štíhlý upravený běloch vážící mezi 165 a 175 librami[74 až 79 kg], vysoký kolem 5 stop a 10 palců[177 cm], třicátník“²⁹. Brennan dále uvedl, že muž měl na sobě světlou blůzu či košili, možná khaki barvy. Ale popis oblečení v policejním popisu chybí, oblečení je přitom jedno z prvních věcí, podle které by někdo mohl pachatele poznat. V policejním hlášení se váha podezřelého ustanovila na 165 librách a první popis byl tedy

ve 12:45 odvysílán všem policistům³⁰. Je však vytvořen na základě popisu poskytnutém Howardem Brennanem? Jestliže možného střelce popsal Sorrelsovi, mohlo to být až kolem jedné hodiny, pokud někomu jinému, je přinejmenším zvláštní, proč se v hlášení ze 12:45 objevuje dodatek „popis obleku chybí“³¹.

Když byl po Oswaldově zadržení Brennan pozván k identifikaci, nepoznal Oswalda a později před Warrenovou komisí nepoznal ani černošské pracovníky, které viděl o patro níž. Před komisí vypověděl, že se bál identifikovat Oswalda kvůli možné odplatě. Identifikace Oswalda podle fotografií před komisí však nutně musela být zkreslená, neboť Oswaldovy snímky byly po atentátu zveřejněny v novinách a v televizi.

Dále měl být Lee Harvey Oswald hledán na základě faktu, že jako jediný ze zaměstnanců skladu chyběl. Jenže sklad zůstal ještě dlouho po atentátu nezapečetěn, mnoho zaměstnanců bylo mimo budovu a sledovalo kolonu. Ti, co byli během průjezdu prezidenta ve skladu, po střelbě vyběhli ven. Proto bylo prakticky nemožné sehnat všechny zaměstnance skladu v chaosu, jenž ovládl Dealey Plaza, a zjistit během jedné minuty, že jediný, kdo chybí, je Oswald.

3.3 PO ATENTÁTU

Lee Harvey Oswald byl poprvé viděn po střelbě zhruba minutu a půl po půl jedné v jídelně v druhém patře. Policista Baker a ředitel skladu učebnic Trully společně pěšky vystoupili do druhého patra, kde skrz skleněnou výplň viděli Oswalda. Nepoužili výtah, neboť byl v pátém patře, což znamená, že ho nemohl použít při cestě dolů ani Oswald. Když na něj zavolali, policista s pistolí v ruce, tak podle Bakera „nevypadal, že by byl zadýchaný a zdál se být klidný“³², Trully řekl, že

„možná byl trochu překvapený, asi jako bych byl já, kdyby se proti mně takto někdo postavil“³³. Podle testů provedených Warrenovou komisí by Oswald, pokud by poté, co umístil pušku do míst, kde byla nalezena, běžel po schodišti dolů, byl schopen dorazit do jídelny v totožném čase či o pár sekund dříve než Truly s Bakerem. Jelikož se na pušce nenašly žádné otisky, je pravděpodobné, že by Oswald ještě otřel pušku, a to dost důkladně. Potom by se musel časový interval o několik sekund prodloužit, což by znamenalo, že by nebyl v jídelně včas.

Poté, co byl viděn v jídelně, si ještě koupil colu a kolem 12:33 vyšel hlavním vchodem ven. Podle komise měl nejprve ujít sedm bloků pěšky po Elm Street směrem od skladu. Tam měl ve 12:40 nasednout na autobus, který jel zpátky ke skladu učebnic. Za čtyři minuty vystoupil a vzal si taxi, podle řidiče asi ve 12:48. Měl být klidný, dokonce chtěl dát přednost starší paní s tím, že si sám vezme jiný vůz. Taxikář ho měl podle původní výpovědi vysadit pět bloků od Oswaldova podnájmu, a to zhruba v 12:54³⁴.

Řidič taxi Oswalda nepoznal na policejní stanici a vypověděl, že muž, kterého vezl, měl na sobě šedou či modrou bundu na zip. To nebylo možné, neboť Oswaldova modrá bunda byla později nalezena v budově skladu. Komise tedy nemá jediný důkaz, že pasažérem taxi byl skutečně Oswald.

Možnost, kterou komise nemohla přijmout, byla varianta, že z místa Oswalda někdo odvezl. Ta vznikla na základě svědectví zástupce šerifa dallaské policie Craiga, který viděl Oswalda asi čtvrt hodiny po střelbě nasedat do dodávky na Dealey Plaza. Poté ho na policejní stanici poznal. Stejnou scénu vidělo ještě několik dalších svědků. Jestliže by Oswalda skutečně odvezla dodávka, měl by spolupachatele a teorie osa-

mělého vraha by byla silně narušena. Komise však tuto událost více nezkoumala a jednoduše ji vyloučila.

Do svého podnájmu v domě paní Robertsové se Oswald dostal přesně ve 13:00. V domě se zdržel několik minut, vzal bundu a revolver. Během těchto tří až čtyř minut, co byl Oswald v domě, zaslechla paní Robertsová dvakrát zatroubit policejní auto před jejich domem. Viděla, jak jede pomalu kolem domu a pak zmizelo. Komise ve zprávě tuto událost nijak nevysvětluje a jelikož kolem jedné hodiny ještě pátrání po Lee Harvey Oswaldovy nebylo vyhlášeno, není jasné, kteří policisté to byli. Nikdo ani nedostal rozkaz jet k Oswaldovu domu či tam dokonce troubit.

3.4 VRAŽDA POLICISTY TIPPITA

Podle zprávy komise měl Oswald ujít 0.9 míle [1.5 km] a mezi 13:15 a 13:16 zastřelit policistu J.D.Tippita³⁵. Tippit měl jet ve směru, v jakém šel vrah (na východ), a zavolat na něj. Pak se měl vrah naklonit do okénka u spolujezdce a hovořit s Tippitem. Poté, co kousek odešel, vystoupil Tippit z auta a v momentě, kdy ho obcházel, vrah vystřelil několik kulek a na místě ho zabil. Podle komise měl běžet z místa činu a přitom odhazovat prázdné nábojnice do křoví. První, kdo měl najít postřeleného policistu, byla Helen Markhamová. Podle ní se měla vražda udát ve 13:06, o celých deset minut dříve, než uvádí komise³⁶. Dále tvrdila, že se jí Tippit snažil něco říci, což není možné, neboť byl okamžitě mrtvý. Popis vraha, zhotovený na základě jejího svědectví, byl odvysílán v 13:22 a zhruba odpovídal Oswaldově vzhledu³⁷. Markhamová však policii popsala muže jako „malého, trochu silnějšího, s jaksí rozčepýřenými vlasy“³⁸. Tento popis na Oswalda zdale-

ka nesedí, neboť byl velmi štíhlý, průměrné výšky s krátkými vlasy. Markhamová také tvrdí, že policii popsala pouze vraho-vo oblečení, ne postavu.

Druhý, a jediný svědek střelby samotné, kterého komise vyslechla, je Domingo Benavides. Ten viděl vraždu ze vzdálenosti 4,5 metru, když seděl ve svém autě³⁹. Po střelbě ještě zůstal několik minut ve voze v obavě, že se vrah vrátí, a teprve potom vystoupil. Policejní ústředna přijala hlášení ve 13:16 z vysílačky v Tippitově autě od někoho ze svědků, že byl zabit policista⁴⁰. Warrenova komise přisuzuje tento hovor Benavidesovi, skutečným autorem je další svědek T.F.Bewley, kterého komise nevyslechla.

Bewley sice neviděl přímo vraždu, ale viděl na ulici ležet mrtvého Tippita. Měl se podívat na hodinky, podle kterých bylo 13:10⁴¹. Tento čas by podporoval tvrzení Benavidese, který se na několik minut po střelbě schoval v autě. Potvrdit domněnku, že Tippit byl zavražděn dříve než ve 13:15, může také fakt, že Markhamová šla na autobus, který měl jet ve 13:12⁴². Muselo být tedy kolem 13:10, když zazněla střelba. Za tohoto předpokladu je účast Oswalda na vraždě vyloučena, jelikož by musel za zhruba pět minut urazit vzdálenost 1,5 kilometru. Také nelze zjistit, co chtěl ohlásit Tippit v 13:08, když se marně snažil spojit s policejní ústřednou, ale je běžnou praxí hlásit na ústředí zastavování podezřelé osoby. Popis možného vraha prezidenta byl opakovaně od 12:45 vysílán a podle komise měl právě pro určitou podobu Tippit Oswalda zastavit. Kdyby v 13:08 skutečně hlásil, že hodlá zastavit muže odpovídajícího popisu podezřelého, pak by se vražda skutečně odehrála kolem 13:10. Těžko říci, z čeho komise stanovila čas vraždy na 13:15.

Podle komise měl Oswald zabít Tippita ve čtvrt na dvě a sama komise zvládnutí celé trasy podmiňuje „zrychlenou chůzí“⁴³. Od podnájmu musel jít Oswald na východ, aby dorazil na místo vraždy. To, že se Oswald blížil tímto směrem, potvrzuje pouze paní Markhamová. Zato taxikář Scoggins, který sice neviděl přímo vraždu, ale viděl na část ulice, vypověděl, že vrah přišel z východu. To by však znamenalo, že kdyby byl vrahem Oswald, nešel by směrem od svého podnájmu, ale k němu. Stejně, tedy že vrah šel na západ, se vyjádřil i Jim Burt. Ten nejprve viděl muže projít kolem něj, poté jak hovoří s policistou a pak zaslechl výstřely. Vzhledem k už tak vzniklé časové tísní nebylo v silách Oswalda před vraždou ještě nějak obejít bloky a přijít tak z opačného směru. Při testech komise počítala s nejkratší cestou od Oswaldova bydlíště a i tak by musel Oswald spěchat, aby stihl trasu urazit za potřebný čas.

Při následné identifikaci na policejní stanici paní Markhamová pozitivně identifikovala Oswalda. Při výslechu před Warrenovou komisí však několikrát popřela, že by poznala některého z předvedených mužů. Domingo Benavides odmítl identifikovat Oswalda jako vraha, dokonce i poté, co jeho fotografie zaplavily tisk. Z řady mužů vybral Oswalda jako pachatele pan Scoggins, podle fotografie však nebyl schopen Oswalda poznat. Před komisí řekl, že Oswaldovu fotografii viděl již před identifikací na policii v novinách.

Aquila Clemonsová nebyla vyslechnuta Warrenovou komisí, ale policistům řekla, že viděla na místě činu ne jednoho, ale dva muže. Jeden měl podle ní být malý a silnější s rozčepýřenými vlasy, druhý vyšší a hubenější. Každý měl po střelbě uprchnout jiným směrem.

Toto svědectví nevylučuje, že je Oswald vrahem Tippita,

ale připouští, že měl komplice. Bylo-li tomu tak, není vražda Tippita náhodným činem vraha na útěku. Vysvětlil by se i způsob, jakým se Oswald dostal na místo činu v tak krátkém čase. Je totiž prokázáno, že nepoužil ani taxi, ani autobus. Dosud není známo, co dělal Tippit deset minut před svou smrtí či proč se neozval na výzvu služebny ve 13:00⁴⁴.

Komise popírá, že by Oswald znal Tippita. Kdo však znal Tippita, byl Jack Ruby, Oswaldův vrah. Měli se spolu setkat v Rubyho klubu Carousel 14.11.1963 a fakt, že se znali, potvrzují jak zaměstnanci Carouselu, tak Rubyho sestra. Jelikož třetí účastník schůzky byl Bernard Weissman, dallaský právní kritik prezidenta Kennedyho a autor novinového inzerátu zaměřeného proti Kennedymu, nemůže být vyloučena Tippitova účast na spiknutí vedoucím k zavraždění prezidenta Kennedyho. Není jasné, jakou roli Tippit mohl hrát, zda měl například zabít Oswalda. To by se později dalo jednoduše vysvětlit, neboť Oswald odpovídal popisu podezřelého z atentátu, takže by mohl být zastřelen při pokusu o útěk. Skutečnou úlohu Tippita v příběhu nelze zjistit, ale způsob, jakým byl zabit (tři rány dálky a jedna z blízka do hlavy) neodpovídá jednání pachatele na útěku, jehož identita je nečekaně odhalena.

4 Jack Ruby

4.1 NEZDAŘENÝ PŘEVOZ

Lee Harvey Oswald měl být v deset hodin dopoledne 24.11. převezen do městské věznice, kde měl být dále vyslýchán. Za převoz odpovídal náčelník dallaské policie Curry, ke kterému se v hodinách před převozem dostaly dvě zprávy, že někdo usiluje o zavraždění Oswalda. Neznámý muž telefonoval dvakrát na

policii a oznámil, že se „výbor rozhodl zabít muže, jenž zabil prezidenta.“⁴⁵ Poslední větou poskytoval anonym policii radu: „měli byste vymyslet nějaký nový plán, nebo jinak vám Oswalda zabijeme přímo v suterénu policejní stanice.“⁴⁶

Převoz však nebyl zrušen, pouze přesunut o hodinu později. Do podzemních garáží bylo posláno několik desítek policistů, kteří měli zabezpečit plynulý průběh převozu. I přes ohrožení života člověka podezřelého z vraždy prezidenta byl umožněn vstup asi padesáti novinářům do přízemí. Na tiskové konferenci pořádané 22.11.(obr.č.31) byla situace jen těžko zvládnutelná.

Podle plánu měli policisté vytvořit jakýsi kordon, kudy by mohl Oswald se svými strážci projít k připravenému vozidlu. Novináři měli zůstat za okraji nájezdové rampy a nijak tak nebránit v průjezdu automobilu. Ale v místech, kde měl být připraven vůz, stáli novináři a policisté se je snažili odtlačit od přicházejícího Oswalda.

V tomto zmatku již nikdo nestačil zareagovat, když se z davu vynořil Jack Ruby a během okamžiku vystřelil na Oswalda. Policisté ho okamžitě zatkli, ale Oswald byl již smrtelně zraněn.

Komise projevila snahu objasnit otázku, jak se Ruby dostal do dallaského podzemí a mohl přímo v policejní budově zabít tak důležitého podezřelého. Jelikož došla, stejně jako u Oswaldova činu, k závěru, že Ruby jednal sám a bez cizí pomoci zabil Oswalda, nemohla zjistit způsob, jakým se dostal do garáží. Přitom podle svědků se Ruby nacházel v budově policie již 22.listopadu, přinesl policistům jídlo a účastnil se tiskové konference o půlnoci 22.11. Jack Ruby, který podle Warrenovy komise neměl žádné nadstandardní styky s policií, se mohl zúčastnit tiskové konference s údajným vrahem prezidenta.

denta, aniž by byl novinářem pracujícím pro jakékoli médium. Dokonce se ohradil na tiskové konferenci 22.11. proti tvrzení dallaského prokurátora Wadea. Ten řekl, že je Oswald členem skupiny Free Cuba Committee (Výbor svobodné Kuby), známé silně anticastrovské organizace. Ruby na tuto informaci řekl: „Henry, jedná se o jinou organizaci, o Fair Play for Cuba Committee.“⁴⁷ Tato organizace, jejíž název by se dal přeložit jako Výbor pro čestné jednání s Kubou, naopak podporovala Castrovu revoluci, tudíž byla přesným opakem Free Cuba Committee. Ta byla ve městě velmi populární, neboť právě Dallas se stal jedním z center pravicových organizací usilujících o svržení Fidela Castra. Ruby tak projevil velkou znalost v těchto organizacích a i přes tento fakt komise hodnotí Rubyho jako člověka s malým zájmem o politiku a podle zjištění CIA ani jako člověka, který by se zapojoval do aktivit týkajících se Kuby.

Pro Jacka Ruby tedy nebyl žádný problém dostat se několikrát v době od zadržení Oswalda do budovy policie. Jak se dostal do garáží 24.11., komise nevyřešila. Sám Ruby tvrdil, že přišel po příjezdové rampě v momentě, kdy po ní vyjíždělo policejní auto. Jak posádka vozu, tak policista hlídající tuto rampu tvrdí, že žádný člověk v tomto okamžiku do podzemí neprošel. Kdyby se měl dostat do budovy jiným způsobem, například postranními dveřmi, potřeboval by nutně pomoc minimálně jednoho člena policejního sboru. S vysvětlením, jak se událost mohla odehrát, přišel policista Daniels. Ten viděl pár minut před převozem jít po hlavní rampě menšího silnějšího muže, jehož oblečení odpovídá tomu, co měl ten den Ruby na sobě. Tento muž měl projít kolem hlídajícího policisty s jednou rukou v nadouvající se kapse. Podle Danielse musel

policista muže vidět, i když se nijak nesnažil zjistit jeho totožnost.

Další podivná věc na zavraždění Oswalda je Rubyho schopnost odhadnout přesný čas převozu. Ten byl plánován na deset hodin a všichni novináři již v tomto čase čekali v garážích. Podle Warrenovy komise měl Jack Ruby opustit svůj byt něco málo před jedenáctou hodinou a jet autem do pobočky Western Union, kde měl v 11:17 odeslat malou částku peněz⁴⁸. Náhle se pak rozhodne jít do podzemí policejní stanice a v 11:21 zastřelí Lee Harvey Oswalda. Podle svých slov jedná v záchvatu žalu nad smrtí Johna Kennedyho, jehož byl velkým obdivovatelem. Později ještě dodá, že chtěl ušetřit vdovu po prezidentovi soudu s Oswaldem. Otázkou však zůstává, jak mohl na minuty vědět, kdy bude převoz uskutečněn. Nejjednodušší odpovědí je prostý fakt, že Ruby dostal informaci o čase od někoho z policistů. Tento policista vůbec nemusel být nějak zapleten do následné vraždy, ale mohl pouze informovat dobrého přítele. A k času převozu mohl ještě přidat, že Oswalda vyvedou na signál - zatroubení automobilu. Tak se skutečně v 11:21 stalo. Po zatroubení auta vyšel Oswald s policisty do prostor garáže. Tím policistou mohl být Rubyho známý policista Harrison. Ten byl dvakrát během dopoledne mimo dosah svých kolegů a deset minut před převozem si šel koupit cigarety. Automat na ně byl v chodbě, kde se také nacházely telefonní přístroje a nemohl by tedy být pro něho velký problém učinit krátký telefonát.

Rubyho přítel a spolubydlící se okamžitě, co zaslechl o zavraždění Oswalda, pokusil spojit s Rubyho obhájcem. Jak mohl vědět, kdo Lee Harvey Oswalda zabil, jestliže Ruby jednal zcela neplánovaně?

4.2 RUBYHO KONTAKTY

Ruby, ač měl jednat zcela smyslně zbaven na základě momentálního psychického rozrušení, přiznal po svém zatčení, že chtěl již třikrát Oswalda zastřelit, ale nenašel k činu vhodnou příležitost. Podle policisty, který přijal anonymní hovor, byl volajícím Ruby. Tato fakta tedy nutně vyvrací teorii o dočasném pomatení, ale naopak dokazují, že Rubyho čin byl plánován. Podle komise je motivem pomsta za smrt prezidenta. K závěru došla také na základě zjištění, že se v zavraždění Oswalda neangažovala žádná zájmová skupina, protože ani Ruby během svého života neměl takové kontakty, které by to mohly připouštět.

Je však závěr, že je Ruby běžný Američan bez jakýkoliv významnějších kontaktů, založen na pravdě? Nejprve je nutné zaměřit se na jeho dobré styky s dallaskou policií. Ty popírá sám její šéf Curry a podle něj znal Ruby nanejvýš padesát policistů z místního sboru⁴⁹. Zcela jiná svědectví podávají Rubyho známí a zaměstnanci. Právě policisté byli častými návštěvníky jeho klubů a mnoho z nich i Rubyho přáteli, což i několik policistů potvrdilo. Jacku Rubymu byly soustavně promíjeny pokuty za rozlévání tvrdého alkoholu v jeho klubech. Sám Ruby pak měl servírky nabádat, aby návštěvníkům Carouselu z řad policie nebyl vystavován účet. Často se choval hrubě k tanečnicím či servírkám, ale jejich stížnosti na dallaské policii neměly odezvu. Jedné z jeho zaměstnankyň dokonce místo v podniku sehnala samotná policie. Jedině těmito kontakty se dá vysvětlit, jak se majitel nočního klubu několikrát za den ocitne na policejní stanici a je mu téměř omluvně vysvětleno, že nemůže do místnosti, kde byl vyslýchán Oswald.

Jack Ruby podle komise neměl znát ani Lee Harvey Oswald, ani J.D.Tippita. U druhého jmenovaného je však známo několik faktů, které svědčí o přesném opaku. Prvním je schůzka v Carouselu, které se měl účastnit Ruby, Tippit a Weissman, pravicový odpůrce Johna Kennedyho. Weissman se stýkal s lidmi, kteří zorganizovali v listopadu 1963 v Dallasu demonstraci během návštěvy amerického velvyslance při OSN Adlaie Stevenzona, která vyústila v jeho napadení. Dále byl autorem celostránkového inzerátu v novinách nazvaném *Vítejte, pane Kennedy* silně napadajícím prezidenta a obviňujícím ho z ustupování komunistům. Není také nezajímavé, že finančně tento černě zarámovaný text sponzorovala rasistická organizace s názvem Společnost Johna Birche. Zaměstnanci klubu si vzpomínají, že Weissman několikrát klub navštívil a také, že se 14.listopadu 1963 setkal s Rubym a Tippitem. Ten měl být dobrým Rubyho známým, podle zaměstnance Carouselu mluvil v den atentátu Ruby o Tippitovi, přičemž používal také přezdívku. Ruby měl po svém zatčení přiznat, že znal Tippita, který byl zastřelen, poté to ale popřel. Další svědek, jehož zatkl Tippit při zátahu v baru, poznal Rubyho, který seděl na předním sedadle Tippitova policejního vozu, a evidentně byli dobrými známými. Kuchař z Carouselu si dokonce myslel, že Ruby zabil Oswalda jako pomstu za smrt Tippita, nikoli prezidenta. To, že Rubyho sestra potvrdila, že se Tippit s Rubym znali, Tippit byl několikrát u Rubyho doma a Ruby ho oslovoval *kamaráde*, bylo již zmíněno. Komise však popřela, že by se Ruby s Tippitem znali.

Schůzka s Weissmanem Rubyho také spojuje s pravicovými organizacemi a jejich zájmy. Komise dospěla k závěru, že se Ruby více o politiku nezajímal. Avšak díky svým přátelům z řad organizovaného zločinu, pro které znamenala Batistova

Kuba ideální místo k provozování své nelegální činnosti, by se měl Ruby spíše řadit ke Kennedyho odpůrcům. Ti byli Johnem Kennedym a jeho bratrem Robertem coby ministrem spravedlnosti neúprosně stíháni. Další popud k jejich hostilitě vůči Kennedymu byla nepodařená invaze v Zátocě sviní. Její krach připisovali právě prezidentovi a jeho zamítavému postoji k letecké podpoře vylodujícím se Kubánců. Od svržení Castra, který všechn americký majetek, a tedy i kasina a kluby mafie, znárodnil a jeho majitele z Kuby vyhnal, si tito lidé slibovali návrat ke stavu v dobách zkorumpovaného prezidenta Batisty. Ruby měl v roce 1959 navštívit na pozvání gangstera McWillieho, přítele známého mafiánského bosse Santose Trafficanteho, Havanu. Po Batistově svržení pak byla řada významných postav podsvětí uvězněna a sám Ruby se zasazoval o propuštění svých tří známých z Castrových věznic. Podle jedné z jeho pracovnic se měl Ruby účastnit převozu vojenského vybavení na Kubu určenému Castrovým odpůrcům. Operace však začala být ohrožena z důvodu nedostatku financí, ale poté, co na jednu schůzku přišel Ruby a předal velícímu akce armádnímu plukovníkovi obálku, okamžitě se potřebná částka objevila. Tato příhoda naznačuje, že byl Ruby zapojen do nelegálního pašování zbraní na Kubu.

Mezi prezidentovy kritiky patřil také milionář a pracovník CIA odpovědný za anticastrovské uprchlíky Howard Hunt, s jehož synem se Ruby setkal pouhý den před atentátem.

Nenávist vůči Kennedymu je též patrná v řadách mafie, do kterých Ruby bezpochyby patřil. Ať už byl poslíčkem legendárního Al Caponeho či měl styky s mafiánskými bossy padesátých a šedesátých jako byli Carlos Marcello, Santos Trafficante, John Roselli či Sam Giancana, zůstával také přítelem policie v Dallasu, kam ho podle vlastních slov poslali šéfové syndi-

kátu, neboť v Texasu neměla mafie zastoupení. Proto tvrzení Warrenovy komise, že nenašla „žádný důvěryhodný důkaz, že Jack Ruby byl aktivním členem kriminálního podsvětí“⁵⁰, je velmi zarážející stejně tak jako prostor věnovaný tomuto tématu ve své závěrečné zprávě. Přitom právě bossové organizovaného zločinu měli zájem na smrti prezidenta Kennedyho. Carlos Marcello prezidenta Kennedyho doslova nenáviděl, neboť byl na příkaz ministra spravedlnosti Roberta Kennedyho vyhoštěn ze země a bez jakýchkoli prostředků vysazen v Guatemale. Pak se ovšem vrátil a sliboval Kennedyům pomstu. Mimo jiné se měl vyjádřit o budoucnosti ministra spravedlnosti takto: „Nemějte obavy o toho malého parchanta Bobbyho. Bude o něj postaráno!“⁵¹ Poté si však uvědomil, že „pes vás kousne, když mu useknete ocas. Když mu useknete hlavu, pojde.“⁵² Není pochyb, že ocas představuje Robert Kennedy a psa pak prezident. Sám také naznačil, jak by takové *useknutí hlavy* mohlo být provedeno: „Nastrčíme nějakého moulu, kterej to vezme na sebe. Tak se to vždycky dělá na Sicílii.“⁵³ Marcellovi lidé měli podat inzerát na levnou zbraň zahraniční výroby s cílem zabít prezidenta, až přijede dolů na jih. Marcellův bratr se později vyjádřil o problému s rodinou Kennedyových takto: „Bez obav, vždyť jsme se o ně postarali, ne?“⁵⁴

Carlos Marcello však nebyl jediným členem syndikátu, kterého smrt prezidenta potěšila. Také dalším bossům dělali John a Robert Kennedyovi starosti, neboť díky velkému majetku, kterým disponovali, byli nezkorumpovatelní a zároveň se rozhodli rázně ukončit činnost mafie. Santos Trafficante například reagoval na poznámku o očekávaném vítězství Johna Kennedyho ve volbách 1964 takto: „Vy tomu nerozumíte. Kennedy to do voleb nedotáhne, někdo ho sejme“⁵⁵, nebo dalším výrokem předpověděl prezidentovu smrt: „Dejte na mý slova, tenhleten

Kennedy se dostal do maléru a dostane, co mu patří. Někdo ho sejme."⁵⁶ Sam Giancana, jehož měl údajně Kennedyho otec Joseph požádat o pomoc při volbách v Chicagu (kde nakonec Kennedy zvítězil), byl pobouřen, neboť prezident nijak nebránil svému bratrovi v tažení proti mafii a řekl, že „to není správné, něco mi přece dluží. Ještě o mně uslyší."⁵⁷ Jimmy Hoffa, mocný předseda odborového svazu dopravců a mafián v jedné osobě, nenáviděl prezidentova bratra Roberta, neboť byl hlavním žalobcem v senátní vyšetřování na konci padesátých let. Tato komise měla za úkol odhalit účast organizovaného zločinu v řadách odborových předáků a hlavním obžalovaným byl právě Hoffa. Po jednom výslechu prováděném Robertem Kennedym se na jeho adresu měl vyjádřit těmito slovy: „Ta krysa-přerazím mu hnáty, kurva jedna."⁵⁸ Hovořil také o vraždě Roberta Kennedyho pomocí výbušniny a poté pomocí pušky, až by Kennedy projížděl v automobilu. Vyjádřil své přání, že „někdo musí toho parchanta odkráglovat. Bobby Kennedy musí zmizet."⁵⁹ Hoffův bývalý právník přiznal, že doručil vzkaz od Hoffy Marcellovi a Trafficantemu ve kterém stálo, že se mají postarat o zastřelení prezidenta.

4.3 RUBY 22.11.1963

Podle Warrenovy komise a Rubyho svědectví se Jack Ruby v době atentátu na prezidenta nacházel v budově novin Dallas Morning News, kde byl za účelem podání inzerátu propagující jeho klub. Budova se nachází pouhých pět bloků od Texaského skladu učebnic a přesto, že Ruby měl být Kennedyho velkým obdivovatelem, nešel se podívat na projíždějící kolonu nedaleko odtud. V kanceláři ve druhém patře byl naposledy viděn ve 12:25, poté šli zaměstnanci ven pozdravit projíždějícího pre-

zidenta. Kolem 12:40 našel jeden z nich Rubyho sedět v kanceláři v druhém patře tak, jak ho tam viděli o čtvrt hodiny dříve⁶⁰.

Čtyři lidé nacházející se v době atentátu na Dealey Plaza včetně jednoho policisty však tvrdí, že viděli Jacka Rubyho pohybovat se po náměstí v prostoru travnatého návrší. Jelikož bylo Dealey Plaza od budovy novin nedaleko, Ruby by stihl redakci opustit a do deseti minut po střelbě se opět vrátit. Svoji přítomnost na Dealey Plaza však popřel.

Zaměstnanec Carouselu tvrdí, že Ruby přijel do klubu kolem 14:00. Na otázku, kde byl poté, co opustil redakci, přinesl odpověď novinář Seth Kantor. Ten viděl a mluvil s Rubym v Parklandské nemocnici potom, co bylo ve 13:30 oficiálně oznámeno tisku Kennedyho úmrtí⁶¹. Ruby se zeptal, zda Kantor považuje za vhodné, aby Ruby zavřel na tři dny své dva kluby. Kromě Kantora ho v nemocnici viděla ještě jedna žena, paní Ticeová, která stála za Kantorem. Viděla Rubymu přímo do obličeje a je si jistá, že to byl on. Komise však popřela, že by na Rubyho takto dobře viděla a o Kantorovi prohlásila, že se zmýlil. Pokud ho ale sám Ruby oslovil a hovořili spolu, je velice pravděpodobné, že Kantor mluví pravdu a Ruby lže.

Jestliže byl Jack Ruby skutečně přítomen na Dealey Plaza a poté v Parklandské nemocnici, je jeho zapírání více než podezřelé a mohlo by ho spojovat s vraždou prezidenta Kennedyho, čemuž by nasvědčovaly i jeho kontakty s Kennedyho nepřáteli.

5 Závěr

Jestliže výše uvedená fakta nasvědčují závěru, že jediným vrahem prezidenta není osamělý střelec Lee Harvey Oswald toužící po svém místě v dějinách a jeho vrahem smyslů zbavený a žalem oslepený Jack Ruby, nezbývá, než si položit otázku, proč musel John Fitzgerald Kennedy zemřít. Kdo mohl mít prospěch z jeho smrti?

Nejprve je nutné zaměřit na samotnou osobu Oswalda. Ten se na veřejnosti prezentoval jako marxista, od mládí studoval marxistickou literaturu a učil se rusky, na dva roky zběhl do Sovětského svazu, kde se chtěl zřici amerického občanství a stát se sovětským občanem, a poté se vrátil zhrozen tamějšími poměry. Jenže po návratu opět začal podporovat socialistickou revoluci, tentokrát na Castrově Kubě. Založil v New Orleansu pobočku procastrovské organizace Fair Play for Cuba Committee pod falešným jménem Alek Hiddel a dopisoval si se sovětskou ambasádou a předsedou Komunistické strany USA. Měl se pokusit zabít krajně pravicově orientovaného generála Walkera, Kennedyho kritika. V září 1963 se měl pokusit z Mexika dostat na Kubu a odtud odcestovat do Sovětského svazu. Jelikož neobdržel kubánské vstupní vízum, odjel zpět do Spojených států, kde měl o necelé dva měsíce zavraždit prezidenta Kennedyho.

Aby se vyvrátilo podezření z komunistického spiknutí řízeného z Havany či dokonce z Moskvy, musela komise popřít jakýkoliv politický aspekt vraždy. U člověka Oswaldova typu, který se velmi výrazným způsobem politicky angažoval, je velmi málo pravděpodobný čin bez politického motivu. Vzhledem k jeho politickým postojům je vražda prezidenta Kennedyho nesmyslná. Kennedy byl sice antikomunistou, avšak jeho averze nedosahovala takové míry jako u mnohých politiků během procesů s komunisty v padesátých letech pod vedením senátora McCarthyho. Prezident chápal potřebu zvítězit na Sovětským svazem, ne

však pomocí nukleárních zbraní, ale pomocí výhod, které přinášelo demokratické státní zřízení. Proto také zvolil během kubánské raketové krize variantu námořní karantény a vyjednávání namísto leteckých úderů na Kubu a následnou invazi amerických vojsk. V posledním roce jeho vlády pak často mluvil o nutnosti hledat společnou cestu k odvrácení hrozby nukleární války, což se částečně naplnilo podepsáním zákazu o jaderných zkouškách, čímž společně se sovětským předsedou Chruščovem prakticky ukončili první fázi studené války. Na podzim 1963 pak souhlasil s utajeným jednáním s Kubou, neboť ta se po zavedení embarga Spojenými státy stala zcela závislou na sovětské pomoci, a tedy i jeho jediným satelitem na západní polokouli. Tento pokus o normalizaci napjatých vztahů s kubánskou vládou však ukončily dallaské události stejně tak jako snahu stáhnout americké vojenské poradce z Vietnamu. Příkaz ke stažení všech jednotek do roku 1965 vydal prezident na podzim 1963, avšak již 24. listopadu, dva dny po jeho smrti, byl novým prezidentem Johnsonem zrušen.

Oswald by tedy spíše měl uvítat prezidentovy snahy v posledních měsících před atentátem. I Komunistická strana USA ohlásila podporu Kennedyho v příštích prezidentských volbách v roce 1964. Naopak prezidentovi přibývali odpůrci na opačném konci politického spektra - pravici. Ti ho kritizovali již na začátku jeho vlády po krachu v Zátocě sviní, kubánští emigranti ho nazývali zrádcem. Prezident byl na oplátku zaměřen na činnost CIA, která měla podle něj příliš velkou volnost a z jeho pozice byla neuhlídatelná. Slíbil, že zpravodajskou agenturu od základů změní a zprůhlední její práci. Právě CIA zodpovídala za akce spojené s Kubou. Plán na invazi kubánských emigrantů vznikl již za prezidenta Eisenhowera a role CIA byla vycvičit Kubánce pro invazi. Kromě plánů na invazi jednotek složených z Kubánců akce zahrnovala i fyzickou likvidaci Fide-

la Castra. Na tuto činnost byla odborníkem mafie, proto se na ni vedení operace obrátilo. Podle bývalého pracovníka FBI měla mafie sehnat jed za účelem otrávení Castra. Kennedyho příkazy k zastavení operace vycházely naprázdno, neboť byly dále podnikány menší akce na kubánském území, což zvyšovalo napětí mezi Spojenými státy a Sovětským svazem. Až do léta 1963 byli Američany stále vycvičováni emigranti v tajných táborech kolem Miami, dokud nebyly na Kennedyho příkaz uzavřeny. Výměnou za stažení sovětských raket z Kuby během kubánské raketové krize, byl totiž slib, že Spojené státy nikdy neprovedou ani nepodpoří invazi na Kubu. Tato operace, kdyby se o ní někdo ze Sovětů dozvěděl, mohla tedy výrazně ohrozit křehký mír mezi dvěma velmocemi.

Hlavním koordinátorem akcí proti Kubě byl pracovník CIA David Phillips. Dával také příkazy veliteli skupiny s názvem Alpha 66 Vencianovi. Alpha 66 měla za úkol podnikat nepřátelské akce na území Kuby. Venciana znal Phillipse pod krycím jménem Maurice Bishop a tvrdí, že viděl Lee Harvey Oswald s Bishopem asi dva měsíce před atentátem. Bishop se pak měl snažit vytvořit důkazy spojující Oswalda s kubánskou vládou.

Guy Banister, bývalý agent FBI, se účastnil pašování zbraní a dalšího vojenského materiálu na Kubu. Jeho kancelář sídlila v domě, v níž měla kancelář i Oswaldova pobočka Fair Play for Cuba Committee. Banisterova sekretářka tvrdí, že několikrát viděla Oswalda v kanceláři svého zaměstnavatele, ten však zakázal Oswaldovi, aby skladoval procastrovské letáky ve své kanceláři. Sám Banister měl hovořit o Oswaldovi jako o příteli, kterého se není nutné obávat. Častým návštěvníkem Banisterovy kanceláře byl také agent CIA a velitel výcviku emigrantů David Ferrie. Oswald byl jeho žákem během leteckého výcviku a měl být několikrát v jeho a Banisterově společnosti (například jeden taxikář vypověděl, že vezl Oswalda a Ferrieho

k Rubymu). Ferrie popřel, že by ho znal i přes to, že se u Oswalda po zadržení našla Ferrieho průkazka do knihovny.

Fidel Castro se obával, že poté, co vyšly ve známost Oswaldovy snahy dostat se na Kubu, bude jeho země obviněna z účasti na atentátu. Po Kennedyho smrti vyjádřil lítost nad jeho vraždou, neboť seznal, že byl prezidentem, s kterým se dal vést dialog. Stejného názoru byl i předseda Chruščov. Castro byl toho názoru, že pravicové síly ve Spojených státech zorganizovaly atentát na prezidenta Kennedyho a Oswald byl obviněn z vraždy proto, aby padlo podezření na Castrovu Kubu. Po odstranění jisté míry propagandy v tomto obvinění se uvedená možnost jeví stále pravděpodobnější.

Texaský ministr spravedlnosti sdělil poradci komise Rankinovi, že Lee Harvey Oswald byl tajným agentem FBI a zůstal jím až do atentátu. Jedinou věc, kterou ve vyšetřování Oswaldova spojení s FBI komise provedla bylo, že se na celou záležitost zeptala ředitele FBI J.Edgara Hoovera. Ten však tento fakt popřel, neboť už předtím vydal prohlášení, že Oswald nikdy pracovníkem ani tajným agentem FBI nebyl. Oswaldova matka se domnívala o pravém opaku a stále tvrdila, že její syn byl vládním agentem. Sám Oswald měl říci, že byl v Sovětském svazu jako vládní agent.

Oswald nejprve sloužil na letecké základně Acugi v Japonku a pracoval s utajovanými materiály. Je tedy zvláštní, že člověk, který dával tak najevo své marxistické názory, se mohl na takové místo dostat. Dokonce mu bylo dovoleno objednat si ruský tisk, pokračoval dále ve studiu ruštiny. Poté na vlastní žádost opustil službu, ale za krátký čas už byl na cestě do Sovětského svazu. Při návratu zpět neměl žádné potíže, na americké ambasádě mu byl vrácen pas. Ministerstvo vnitra mu poskytlo peníze na zpáteční cestu a po příjezdu do Spojených států nebyl zadržen pro vlastizradu, jak by se dalo předpoklá-

dat. Na začátku svého pobytu totiž na americké ambasádě prohlásil, že poskytne Sovětům všechny informace, které má z japonské základny v Acugi. Než přicestoval do Dallasu, stávil se v Atlantě, kde se setkal s agentem CIA a ze sedmi zavazadel, které měl, mu zbyly pouhá dvě. Podle pracovníka CIA byl Oswald double-agentem a podobný scénář (služba u letectva zahrnující styk s tajnými informacemi, cesta do Sovětského svazu a zpět, členství ve Fair Play for Cuba Committee, cesta na Kubu) měla i činnost několika dalších mužů. Na jednoho z nich se Oswald ptal na americké ambasádě v Moskvě a jeho jméno s bydlištěm měla v adresáři Oswaldova žena Marina.

Oswaldova cesta do Mexika podniknutá v září 1963 je doprovázena řadou nejasností. Oswald měl navštívit kubánskou ambasádu v Mexico City a vyvolat tam ostrou hádku s konzulem ohledně neudělení kubánského víza. Konzul i další pracovníci ambasády však tvrdí, že muž s jménem Lee Oswald nevypadal jako skutečný Oswald. Tento muž měl mít kolem 165 centimetrů, blond vlasy a vrásky. Jelikož měla CIA tajně instalovány na sovětské ambasádě kamery, měl by na nich být zachycen i Oswald, který ji měl několikrát navštívit. Avšak ani na jedné fotografii či videu Oswald není a na zvukovém záznamu prý hovoří velmi špatně rusky, což je vzhledem k jeho dvouletému pobytu v Sovětském svazu a tvrzení jeho ženy Mariny, která považovala při prvním setkání Oswalda za Rusa, vyloučeno. Podle Venciany měla Oswaldova cesta do Mexika a pokus dostat se na Kubu svalit vinu z vraždy prezidenta na Castra.

Podle policistů vyslýchajících Oswalda se prý jejich vězeň uměl výborně ovládat, jako by ho to někdo naučil. Oswald se k činu nikdy nepřiznal na rozdíl od vrahů slavných osobností, kteří se svým činem chtějí zapsat do dějin a spáchaným zločinem se chlubí.

Oswaldův dobře čitelný kladný postoj k Sovětskému svazu a komunismu vůbec podpořený jeho jednáním tedy mohl být (a pravděpodobně také byl) pouze krytím pro jeho skutečnou roli agenta. Zřejmě měl po svém návratu dále předstírat zájem o Sovětský svaz a Kubu, čehož bylo později využito, neboť po atentátu nebyla podezřívána krajní pravice, ale komunisté. Lze vážně pochybovat, zda to byl skutečný Oswald, kdo navštívil v Mexiku kubánskou a sovětskou ambasádu. Objednávka pušky na jméno, které Oswald používal ve spojení se svou procastrovskou činností a nezdařený atentát na generála Walkera by odpovídal splněnému příkazu. Oswald měl totiž minout Walkera z minimální vzdálenosti, když generál seděl ve své pracovně a Oswald střílel otevřeným oknem. Střelec těchto kvalit pak zavraždí prezidenta způsobem, za kterým by se nemuseli stydět nejlepší armádní ostřelovači. Tato epizoda sloužila k potvrzení Oswaldova levicového postoje.

V samotném Dallasu byly 22.listopadu rozšířeny letáky obviňující prezidenta z vlastizrady a ustupování komunismu. Ultrapravicová Společnost Johna Birche ujistila své příznivce, že „čekáme na dvaadvacátého, až se tu chlapec objeví. Přijďte se podívat, ať je to tak nebo tak. My mu ukážeme, až sem přijede.“⁶² Další představitel ultrapravice milionář Joseph Milteer z Atlanty nejprve předpověděl policejnímu informátorovi, že bude prezident Kennedy zavražděn v Miami 18.listopadu. Ve městě se před Kennedyho příjezdem objevili letáky povzbuzující kubánské emigranty, že se vrátí domů, pokud „boží vůle přivede během několika týdnů do Bílého domu Texasana[viceprezidenta Johnsona].“⁶³ Tam však byla jízda městem právě díky hrozbám zjištěným tajnou službou zrušena. Poté začal hovořit o Dallasu jako místě, kde bude Kennedy zastřelen z vysokokalibrové pušky a že místo vraha bude zatknuta nastrčená osoba.

Opatření na ochranu prezidenta zavedená v Miami se v Dallasu neopakovala. A jak bossové organizovaného zločinu a pravicoví extrémisté předpověděli, Johna Kennedyho skutečně *někdo sejmul vysokokalibrovou puškou*, Kennedy to tak *nedotáhl do voleb* a *boží vůle* přivedla *Texasana do Bílého domu*. Jenže Oswald nebyl takovým *moulou*, k činu se nedoznal a stal se tak pro skutečné strůjce vraždy hrozbou. Jack Ruby ho však umlčel a sám pak nikdy neprozradil, kdo stál za atentátem. Chtěl tak učinit, obával se však, že v Dallasu pro něj pak bude nebezpečno. Žádal proto předsedu komise Warrena, aby byl uvězněn ve Washingtonu, tam by pak podle svých slov řekl všechno. Earl Warren však pokládal přesun za příliš obtížný, takže si Ruby pravdu nechal pro sebe až do své smrti v roce 1967. Řada klíčových postav včetně zmiňovaných mafiánských bossů, které mohly vnést do případu jasno, bylo zavražděno.

Kennedyho poradce vyjádřil své přesvědčení, že k atentátu mohl vést únik informací k CIA týkajících se tajných jednání s Kubou. Jeden Trafficanteho přítel a současně agent CIA tvrdí, že ví o spiknutí, ve kterém hrál Oswald pouze roli jakési spojky ve skladu učebnic. U Rubyho známého byl nalezen dopis popisující vraždu prezidenta Kennedyho i Lee Harvey Oswalda a tento muž měl být 22. listopadu na Dealey Plaza. David Phillips neboli Maurice Bishop vyjádřil své přesvědčení, že za vraždou prezidenta stojí „hoši od výzvědný služby.“⁶⁴ Podle policejního informátora měli atentát spáchat anticastrovští aktivisté.

Ty samé skupiny lidí, které byly zapojeny do proticastrovských aktivit, tedy CIA, mafie, kubánští emigranci a ultrapravice, spojily síly i v jiné oblasti, než byla Kuba a její vůdce Fidel Castro. Každá skupina měla dobrý motiv zabít prezidenta Kennedyho. CIA slíbil Kennedy velké omezení pravomocí. Oba bratři vyhlásili mafii válku. Kubánští emigranti nikdy prezidentovi nezapomněli „zradu“ v Zátocě sviní a nulovou

podporu pro další akce. Ultrapravice představovaná širokým spektrem osob od bohatých naftařů, kterým Kennedy zvednul daně, přes vysoké představitele vojenskoprůmyslového komplexu, kteří prezidenta považovali za slabocha neschopného vést zemi do jakékoli války, až po rasisty, kterým vadil Kennedyho program podpory občanských práv obsahující především zajištění stejného postavení černých a bílých Američanů, napadala prezidenta po celou dobu jeho vlády.

Warrenova komise nakonec neměla jinou možnost, než vyloučit jakékoli spiknutí. Případné odhalené spiknutí by muselo být buď řízené nějakou komunistickou zemí, což by nevyhnutelně vedlo k velké krizi a možná k válečnému konfliktu, nebo pravicové, to by však výrazně poškodilo pověst a prestiž Spojených států ve světě. Jinak než překrucováním svědeckých výpovědí, ignorací důkazů a přehlížením skutečností k závěru, že prezidenta Johna Kennedyho zavraždil Lee Harvey Oswald, nemohla komise dospět. Neznamená to, že by členové komise sami na spiknutí podíleli, ale značí to o velké moci a vlivu těch, kteří za atentátem skutečně stáli.

Koncem sedmdesátých let vznikla komise, která měla znovu vyšetřit možnost spiknutí. Dospěla k závěru, že „prezident Kennedy byl pravděpodobně zavražděn v důsledku spiknutí, komise však není schopna identifikovat ostatní střelce či rozsah spiknutí“⁶⁵. Vylučuje možnost, že by byly do spiknutí zapojeny vládní zpravodajské agentury, anticastrovské skupiny či organizovaný zločin. U posledních dvou jmenovaných připouští možnost účasti některých členů těchto skupin. Další oficiální vyšetřování ve věci vraždy prezidenta zahájeno nebylo. Earl Warren řekl, že pravdu se nejspíše nedozvíme do konce života. Snahám dozvědět se pravdu stojí v cestě nejen fakt, že spousta důkazů včetně Oswaldových záznamů z Pentagonu a Armádního archivu bylo nenávratně zničeno, ale také opatření, které má za-

ručit neohrožení zájmů Spojených států. Tímto opatřením je uzavření části důkazního materiálu Warrenovy komise, mezi které patří například všechny pitevní smínky či výpověď Jacqueline Kennedyové o prezidentově zranění, v archivu na 75 let od skončení činnosti komise. V devadesátých letech byla část těchto dokumentů zveřejněna, další vyšetřování však zahájeno nebylo. Podle průzkumu prestižního Gallupova ústavu se sice Američané domnívají, že za atentátem stálo spiknutí, většina si ale myslí, že na vyšetřování je příliš pozdě a nemělo by již být obnoveno. Vzhledem k závažnosti činu, jako je zavraždění hlavy demokratického státu, považují za nutné odhalit osoby stojící za atentátem dříve, či později.

Ve Spojených státech je atentát na prezidenta Kennedyho stále diskutovaným tématem a bylo o něm napsána řada knih. Většina z nich rozebírá různé možnosti spiknutí stojícího za vraždou, ale samotné zhodnocení zprávy Warrenovy komise bývá pouze částí těchto publikací. Proto jsem se ve své práci zaměřila na závěrečnou zprávu, neboť mým cílem je zpochybnění výsledků komise, které se snažím na základě faktů neslučitelných se zprávou vyvrátit. Vzhledem k obsáhlosti zprávy Warrenovy komise je i moje práce většího rozsahu, ale díky nezbytnosti informovat čtenáře o nedostatcích v hlavních tvrzeních komise nemohu zjištěné informace zkrátit, či vypustit. Věřím, že moje práce přiblíží tento více jak čtyřicet let starý případ veřejnosti a pomůže jí získat co nejméně zkreslený názor na tuto historicky významnou událost.

6 Citace

- 1 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.1
- 2 MANCHESTER, William. *The death of a president*. New York, Evaston, and London:Harper&Row,Publishers,1967. s.127
- 3 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.3
- 4 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.4
- 5 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.4
- 6 BROOCH, Ian R. [Na mušce prezident]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.62
- 7 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.195
- 8 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.61
- 9 LANE, Mark. [Honba za právem].Praha:Naše vojsko,1967.s.32
- 10 LANE, Mark. [Honba za právem].Praha:Naše vojsko,1967.s.35
- 11 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.111
- 12 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.50
- 13 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.194
- 14 LANE, Mark. [Honba za právem].Praha:Naše vojsko,1967.s.52

- 15 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.52
- 16 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.52
- 17 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.
- 18 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.72
- 19 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.71
- 20 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.133
- 21 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.156
- 22 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.96
- 23 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*].Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.107
- 24 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.3
- 25 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.89
- 26 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.89
- 27 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.80
- 28 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.63
- 29 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964. s.144
- 30 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.144
- 31 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.82
- 32 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.152
- 33 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on*

- the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.152
- 34 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.163
- 35 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.157
- 36 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.181
- 37 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.175
- 38 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.181
- 39 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.170
- 40 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.166
- 41 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*].Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.119
- 42 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*].Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.119
- 43 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.165
- 44 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.200
- 45 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.98
- 46 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.98
- 47 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.97
- 48 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.357
- 49 LANE, Mark. [*Honba za právem*].Praha:Naše vojsko,1967.s.224
- 50 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on*

- the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.663
- 51 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.264
- 52 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.264
- 53 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.266
- 54 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.479
- 55 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.476
- 56 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.156
- 57 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.160
- 58 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.252
- 59 BROOCH, Ian R. [*Na mušce prezident*]. Praha:Ottovo nakladatelství,2003.s.152
- 60 WARREN COMMISSION.*Report of the President's Commission on the Assassination of President Kennedy*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1964.s.335
- 61 MANCHESTER, William. *The death of a president*. New York, Evaston, and London:Harper&Row,Publishers,1967.s.221
- 62 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.390
- 63 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.243
- 64 SUMMERS, Anthony. [*Konspirace*]. Vimperk:Papyrus, Rudná u Prahy:Jeva,1993.s.493
- 65 COMMITTEE OF THE U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES.*Report of the Select Committee on Assassinations of the U.S. House of Representatives*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1979.s.2

7 Seznam použité literatury

- BROOCH, Ian. [Na mušce prezident]. Praha: Ottovo nakladatelství, 2003.
- BUCHANAN, Thomas. [Kto zavraždil Kennedyho?]. Bratislava: Vydavateľstvo politickém literatúry, 1964.
- COMMITTEE OF THE U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES. *Report of the Select Committee on Assassinations of the U.S. House of Representatives*. Washington, DC: United States Government Printing Office, 1979.
- DALLEK, Robert. *An Unfinished Life*. the United States of America: Little, Brown and Company, 2003.
- FREED, Donald. [Atentát na presidenta]. Praha: Nakladatelství Svoboda, 1974.
- KENNEDY, John Fitzgerald. [Profily odvahy]. Praha: Orbis, 1969.
- KENNEDY, John Fitzgerald. *To turn the tide*. New York: Ballantine books, 1962.
- KENNEDY, Robert Francis. [Třináct dní]. Praha: Paseka, 1999.
- LANE, Mark. [Byl Lee Oswald nevinný?]. Praha: Nakladatelství Politické literatury, 1964.
- LANE, Mark. [Honba za právem]. Praha: Naše vojsko, 1967.
- LOWENTHAL, Mark, MCDONALD, Kenneth, MELTON, Keith. [Tajné Operace CIA]. Praha: Svojtka, 2005.
- MANCHESTER, William. *The death of a President*. New York: Harper & Row, 1967
- MAY, Ernest, ZELIKOW, Philips. *The Kennedy tapes (inside the White House during the Cuban Missile Crisis)*. USA: First Harvard University Press, 1998.
- NÁLEVKA, Vladimír. *Karibská krize*. Praha: ISV, 2001.
- SAGATELJAN, Michail. [Zločin v Dallasu]. Moskva: APN, 1975.
- SMITH, Matthew. *JFK: The second plot*. Edinburgh: Mainstream publishing company, 2002.
- SUMMERS, Antony. [Konspirace]. Vimperk: Papyrus, Rudná u Prahy: Jeva, 1993.
- VOLEK, Jindřich. *Kennedyové*. Praha: Vyšehrad, 1970.
- WARREN COMMISSION. *Report of the President's Commission on*

the Assassination of President Kennedy. Washington, DC:
United States Government Printing Office, 1964

obrazová příloha

URL: <http://www.corbis.com> - obr.č.1,2,4,5,7,8,9,10,11,25,28,
29,30,31

<http://www.jfklancer.com/aphotos.html> - obr.č.12,13,14,20,
21,22,23,24

<http://www.jfk.org> - obr.č.6

<http://www.john-f-kennedy.net> - obr.č.3

<http://www.archives.gov> - obr.č.16,17

<http://www.jfkmurdersolved.com> - obr.č.15,20,26,27

<http://www.assassinationresearch.com/zfilm/> - 18,19



1) Prezidentská komise včele s Earlem Warrenem



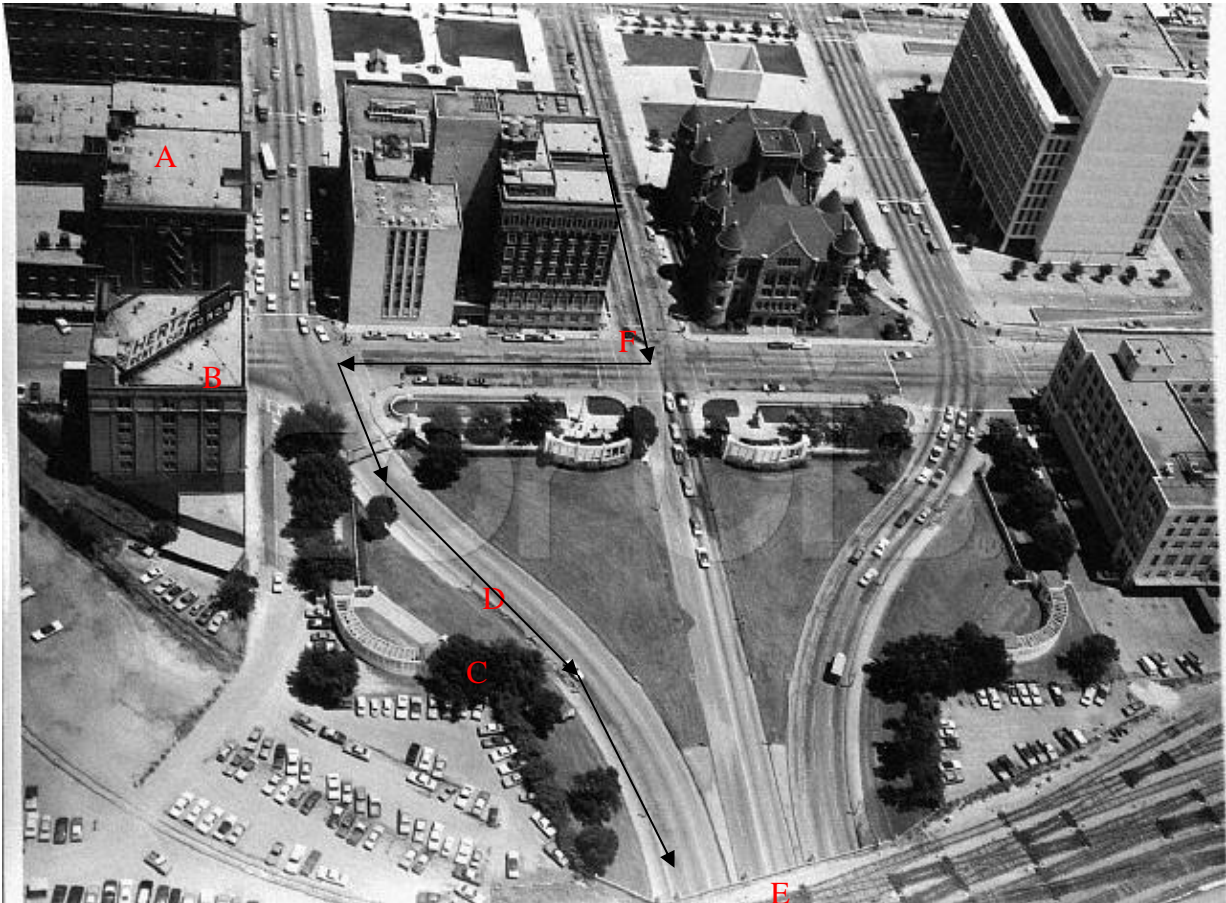
2) John Fitzgerald Kennedy



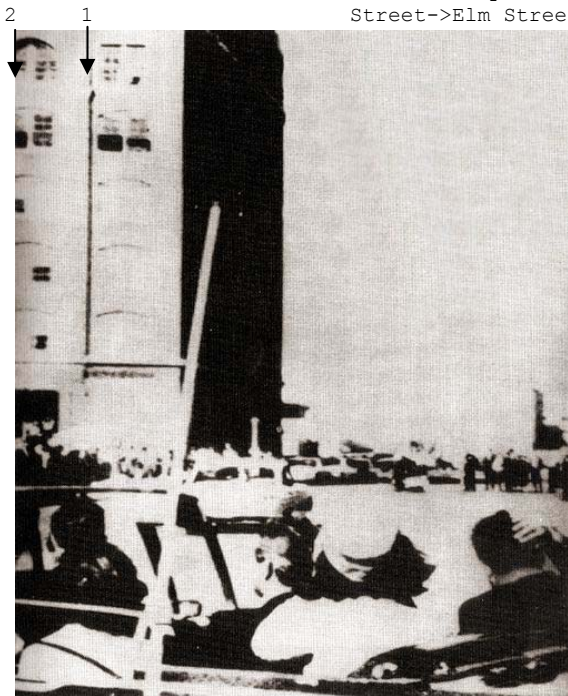
3) „zatykač“ na prezidenta v ulicích Dallasu 22. listopadu 1963 nazvaný *Hledá se zrádce*



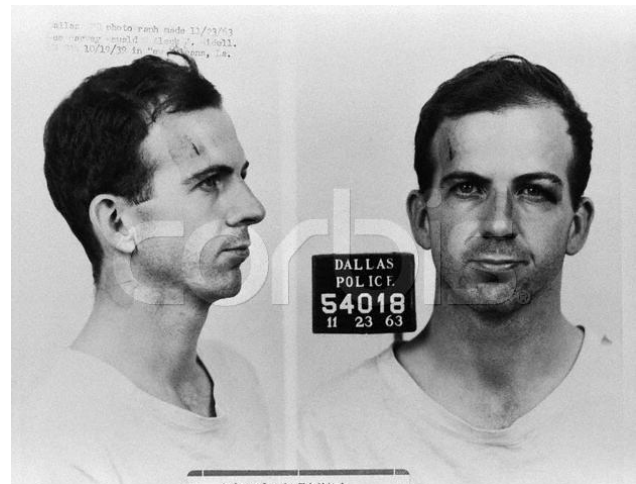
4) jízda centrem Dallasu



- 5) plánek Dealey Plaza: A-budova Daltextu
 B-Texaský sklad školních učebnic
 C-prostor travnatého návrší
 D-místo, ve kterém se nacházel
 automobil v momentě zásahu
 Kennedyho do hlavy
 E-železniční nadjezd
 F-trasa kolony (Main Street->Houston
 Street->Elm Street směr podjezd)



- 6) kolona zatáčí z Main Street na Houston
 Street, v pozadí sklad učebnic:1-okno,
 ze kterého měl střílet Oswald, 2-silueta
 postavy



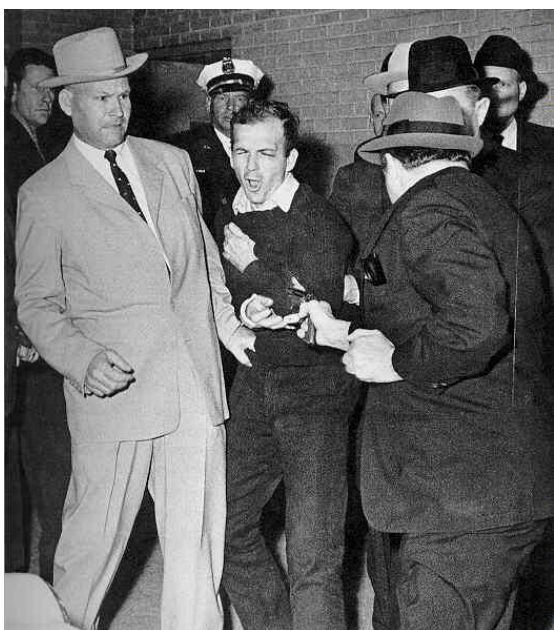
- 7) Lee Harvey Oswald po zadržení



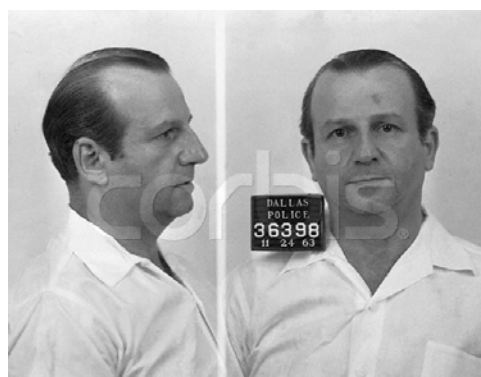
8) Texaský sklad učebnic (šipka ukazuje na okno, ze kterého měl Oswald střílet)



9) Oswald je přiváděn do garáží



10) Ruby střílí na Oswalda



11) Jack Ruby, Oswaldův vrah



12) zranění prezidenta na krku



13) rentgenový snímek krku s označenou ránou



14) rána po kulce na prezidentových zádech

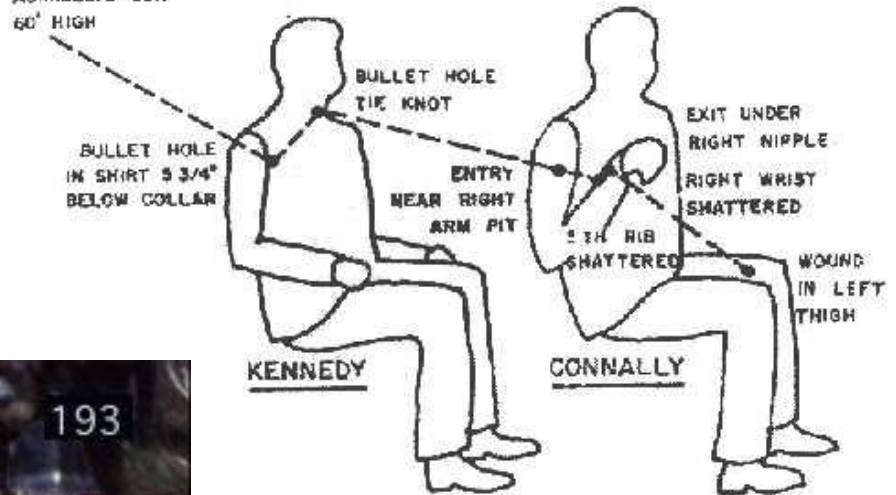


15) zranění na hlavě odpovídající pitevní zprávě



16) téměř neporušená „magická kulka“

BULLET FROM ASSASSIN'S GUN 60' HIGH



THE REMARKABLE PATH OF THE PRISTINE BULLET ACCORDING TO WARREN COMMISSION



18) prezident Kennedy mává a ohlíží se vpravo



19) snímky zachycují automobil v okamžiku, kdy znovu objevil kameramanovi zpoza tabule. Prezident Kennedy na prvním snímku zvedá ruce k zasaženému hrdlu.



20) guvernér Conally se otáčí na zasaženého Kennedyho a v ruce drží klobouk, je tedy nepravděpodobné, že by byl již vážně zraněn



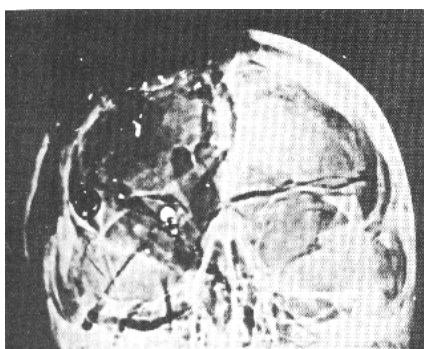
21) snímek zadní části hlavy, na kterém není zlomenina popisovaná lékaři z Dallasu. Malá rána má být vstupem kulky. Lékaři z Dallasu, kteří viděli tyto fotky tvrdí, že patolog přidržuje kůži na hlavě, která visí z místa velké rány vzadu



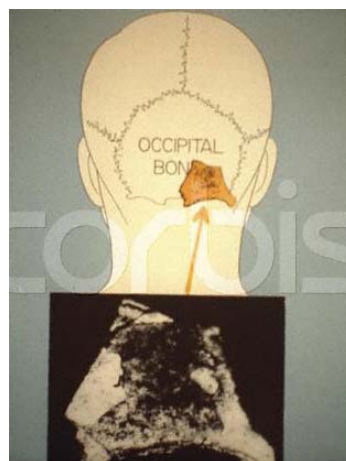
22) snímek prezidentova zranění na hlavě



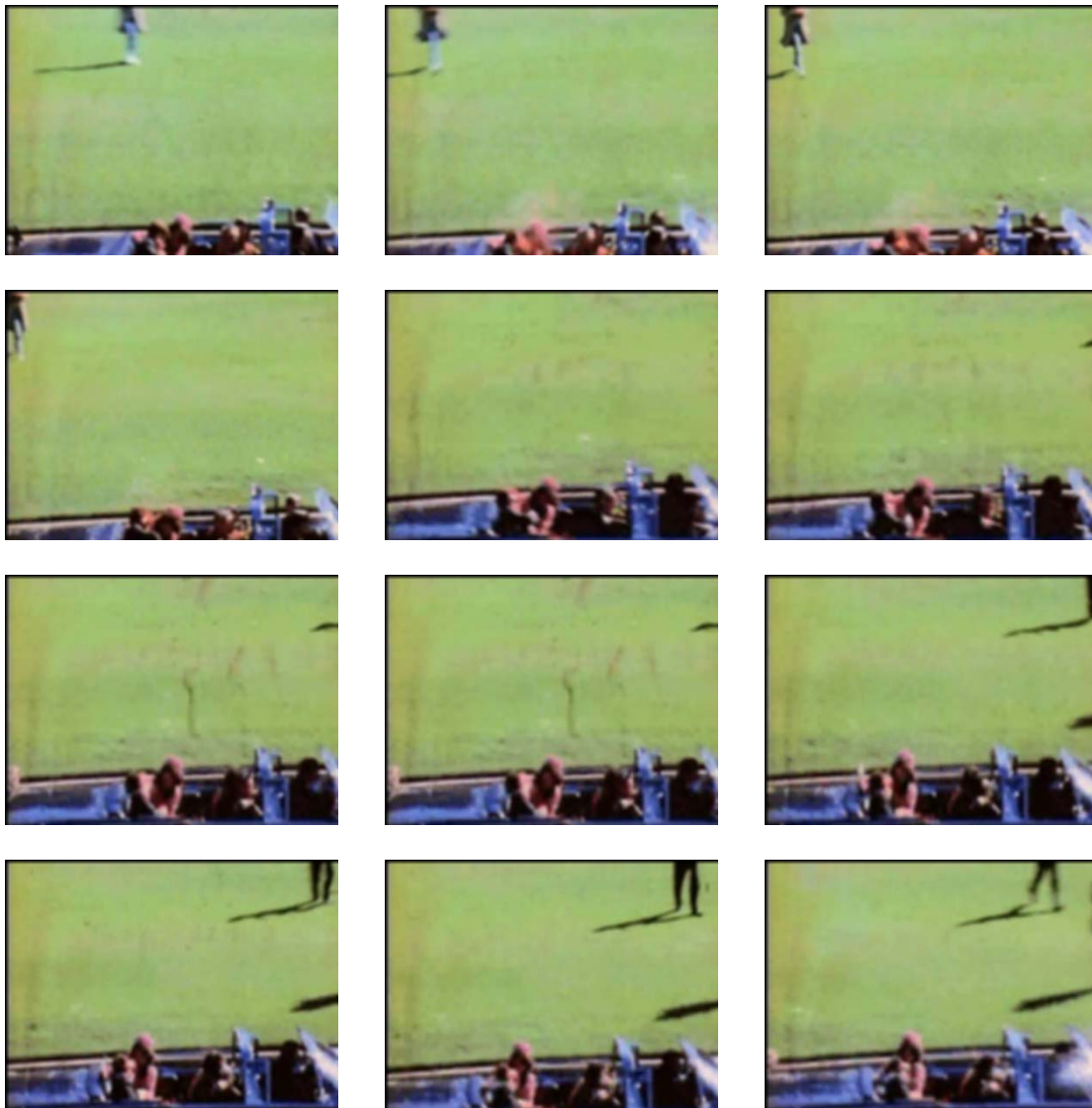
23) kresba podle pokynů dallaských lékařů



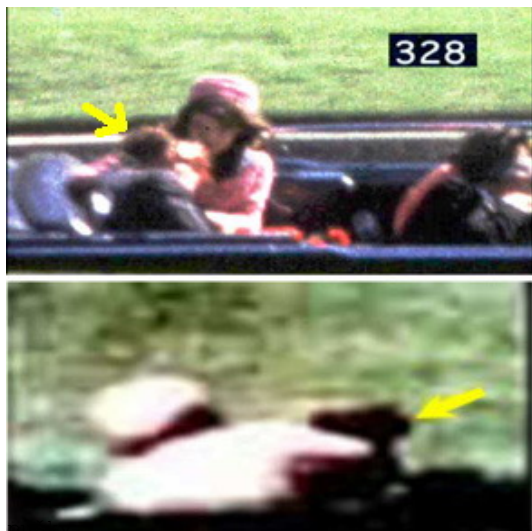
24) rentgenový snímek lebky (zlomenina očního oblouku)



25) část lebky nalezená na Dealey Plaza. Na pitevnických snímcích nikde není tato zlomenina patrná.



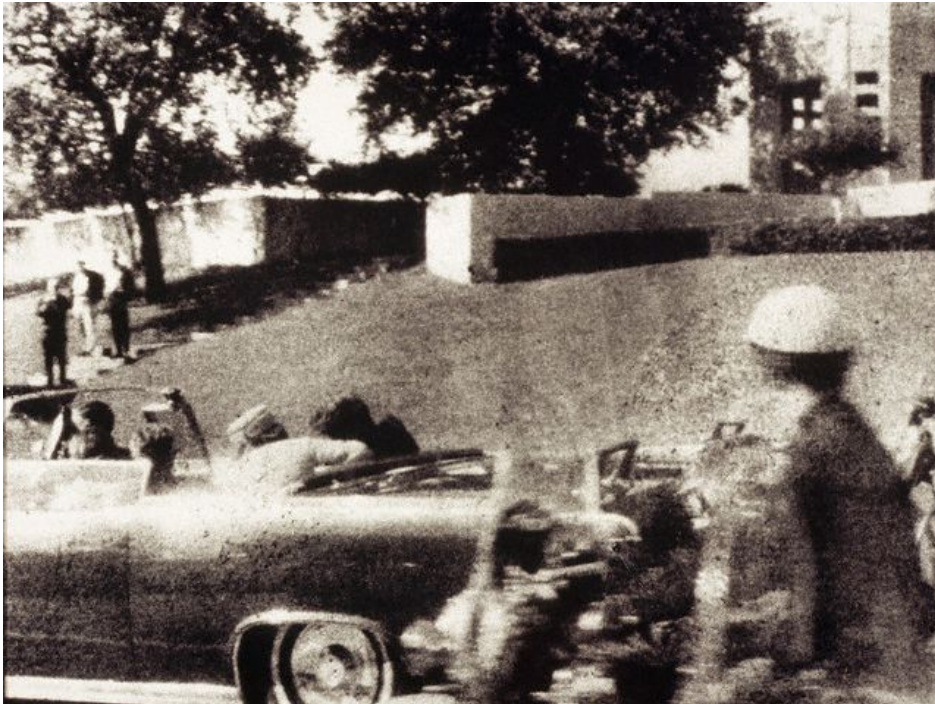
26) snímky ze Zapruderova filmu zachycující smrtelné zasažení prezidenta Kennedyho. Na jednotlivých rámečcích je vidět pohyb prezidentova těla dozadu vlevo.



27) snímky ze Zapruderova filmu (nahore) a z Nixova filmu (dole) ukazují zvedající se kůži na Kennedyho hlavě v důsledku zásahu



28) detail z fotografie zhotovené v momentě výstřelu na prezidenta. Fotograf stál naproti travnatému návrší. Muž uprostřed působí, jako by klečel a záblesk před obličejem by byl způsoben výstřelem



29) za zasaženým Kennedym je vidět plot na travnatém návrší. Zde se podle svědků nacházel jeden ze střelců.



30) podle komise pravá fotka Oswalda s puškou, revolverem a dvěma výtisky komunistických novin



31) Oswald před novináři